

A Paradox

پارادوکس

او را خواهم پرستید
 دستهای خود را بر افزاییم
 او را خواهم پرستید
 برّه که قربانی گناهکاران شد را پرستید
 به او جلال دهید ای تمامی قوم‌ها
 چون خون او هر لکی را شسته است

۲۲۶- سرهای خود را برای دعای پایانی خم می‌کیم. بسیار خوب برادر جوئل رز
 ما را بدرقه خواهد کرد. خدا به شما برکت بدهد برادر رز، مدامی که...

این پیغام بعد از ظهر روز یکشنبه ۱۷ ژانویه ۱۹۶۵ توسط ویلیام ماریون برانهام، برای
 انجمن دوستی تاجران انگلیل Tam در هتل وست وارد هو (Westward Ho Hotel)
 ایلینوی موعظه، و بر روی نوار شماره‌ی ۱۱۷ - ۰۶۵ به مدت یک ساعت و سی و پنج دقیقه
 ضبط شده. تمام تلاش برای پیاده سازی پیغام شفاهی از روی نوار مغناطیسی صورت گرفته
 است. این پیام توسط PEYGHAM چاپ و منتشر شده است.

این موعظه توسط وب سایت www.peygham.net بصورت رایگان در اختیار شما
 گذارده شده، پیغام یک وب سایت غیرفرقاًی بوده و به مرجعیت نهایی کلام خدا و سر بودن
 خداوندان عیسای مسیح ایمان دارد. این پیغام توسط نبی خدا ویلیام برانهام که عنوان یک
 مبشر بین‌المللی شناخته می‌شود به زبان انگلیسی موعظه شده، و توسط گروهی از مقدسین که با
 این وب سایت همکاری می‌کنند به زبان فارسی ترجمه شده است.

شما می‌توانید از طریق پست الکترونیکی info@peygham.net با ما در تماس باشید
 و جزوایت و مقالات مربوط به پیغام زمان آخر را از این طریق دریافت نمایید. هرگونه چاپ و
 استفاده از مطالع این کتابچه منوط به دریافت مجوز از مرکز پژوهش میسیون می‌باشد.

www.peygham.net

۱- بفرمایید بشینید، زمان زیادی می‌گذرد که انتظار بازگشت به فونیکس^۱ را می‌کشم و خوشحالم از این که امروز اینجا هستم. من علاقه‌ی خاصی به فونیکس دارم. فونیکس باعث می‌شود احساس کنم در کنار مردمی هستم که دوستان من هستند و من را دوست دارند. سال‌هاست که از فونیکس درخواست‌های زیادی برای نیایش و دعا به دست من می‌رسد. همیشه اوّلین جلساتی که با برادر اوّلا^۲ برادر گارسیا^۳ و سایر خادمین در این شهر داشتم را به یاد می‌آورم و این که چگونه در اوّلین جلسات، خداوند ما را یاری فرمود و جلسات ما بسیار پر بار گردید. از آن زمان نسبت به فونیکس حسی در قلب من وجود دارد که توضیح آن برایم بسیار دشوار است.

۲- بعنوان یک پسر کوچک همیشه می‌خواستم به فونیکس بیایم. همیشه راجع به صحراء می‌خواندم. زمانی که فقط یک پسر بچه‌ی کوچک بودم، اشعار کوتاهی داشتم که در مورد آریزونا^۴ سروده بودم.

۳- بسیار خوشحالم که اکنون در اینجا اقامت دارم و یکی از ساکنین فونیکس به شمار می‌روم. احساس یک کودک یک ساله را دارم. بسیاری از شما احساس می‌کنید که حتی از این هم جوان‌تر هستید. من با هر کس که برخورد می‌کنم از او می‌پرسم: "آیا شما محلی هستید؟" آنها می‌گویند: "خوب همان طور که معلوم است مدت طولانی اینجا بوده‌ایم."

۲۲۲- و کسی که هنوز نجات نیافته، دست خود را بلند کرده و می‌خواهد نجات یابد. خداوندا! چیزی قلب آنها را آگاه کرده است. بعضی از آنها اقرار کرده‌اند که در اشتباہ بوده‌اند. بعضی از آنها در وضعیت بدتری بودند و می‌خواهند که بازگردند. چون آنها می‌دانند که، خداوندا! در انسان نیکویی نیست، به خصوص در من. اما با این حال دیده‌اند که کلام وعده داده شده آشکار شده است. آنها این را پذیرفته‌اند و قانع شده‌اند که حقیقت است.

۲۲۳- خیلی از آنها را نتوانستم به روی جایگاه بیاورم. و ای پدر! تو گذشته من را به یاد بیاور. هر گز نگفته‌ام چیزی بیش از آن چه به تو تقدیم نموده‌ام وجود دارد که من قادر به انجام آن باشم. تو من را از راه‌های خود خارج ساختی تا روح القدس تو در آن قسمت کار کند. ای پدر! دعای من این است که تمام کسانی که دست در دست هم دارند در این لحظه از هر رنجی شفا پیدا کنند.

۲۲۴- بگذار تا قوت عظیم روح القدس الآن در این ساختمان حرکت کند و همه را شفا بدهد. همه را نجات بده، ای خداوندا! یک تجربه بده. روح القدس را بر این جماعت ببریز. اوه خداوند! ما در این هفته به دنبال تو هستیم تا کارهای بزرگی را انجام بدھی. الآن به نام عیسی مسیح این گونه باشد. آمین!

۲۲۵- حالا سر پا بایستیم. خواهی که نوازنده پیانو هستند، خوشحال می‌شوم اگر یک آکورد کوچک از سرود «او را خواهم پرستید، او را خواهم پرستید» بنوازید. این را شنیده‌اید؟ حالا با هم بخوانیم. امیدوارم فردا غروب شما را ببینم. چون تا چند لحظه‌ی دیگر جلسه ما رسماً به اتمام خواهد رسید. اما می‌خواهم این سرود را با شما بخوانم.

بسیار خوب، شروع کنیم:

من متأسفم ای خداوند! خدا به شما برکت بدهد. خدا به شما برکت بدهد. خدا به شما برکت بدهد.

۲۱۸- کس دیگری هست که به این خدمت بد گمان بوده باشد و الآن قانع شده باشد که حقیقت است؟ بلند شو و در آنجا بگو خدایا من را بیخش. فقط بلند شو و بگو برادر برانهم من یک مقدار بد گمان بودهام، ولی الآن تمام آن افکار رفته است. دست خود را بلند کن. حتی یک نفر هم نیست؟ متشکرم.

۲۱۹- چند نفر به این ایمان دارند که این من نمی توانم باشم و عیسی مسیح، پسر خدا است؟ متشکرم. مادامی که ایمان دارید اعمال عظیم تر از آن چه انجام شد را خواهید دید. فقط با عیسی بمانیم. من شخصاً تمام تلاش خود را می کنم تا با او بمانم.

۲۲۰- حال چند نفر بیمار و نیازمند در اینجا هستند؟ دست خود را بلند کنید. من، من بیمار هستم برادر برانهم. من نیازمند هستم. آیا شما این کار را خواهید کرد و به کلام من این قدر ایمان خواهید داشت؟ دست در دست هم دیگر بدھیم و دعا کنیم.

۲۲۱- خداوند عزیز! من این جماعت کوچک را نزد تو می آورم، امروز عصر، جایی که ما کلام خدا را خواندیم و شنیدیم. ما می دانیم که هر ذرّه‌ی آن حقیقت است. ما نه تنها ایمان داریم که حقیقت است، بلکه ما تو را دیده‌ایم خداوندا. کاری کن تا مردم بدانند که هنوز یک پارادوکس در کنار دنیا، فضا و قوانین طبیعت خداست، می توانیم ببینیم. اینجا، جایی که قوانین مرگ در جسم انسان کار می کند. جایی که علم شکست خورده است تا با تحقیقات خود شفا بدهد. خداوندا برای این مردم شکرگزاریم. اما خداوندا! زمانی که به جایی می رسمیم که آنها کار بیشتری نمی توانند انجام دهند دست عظیم تو وارد می شود. می دانیم که هیچ انسانی قادر به شفا نیست.

۴- گمان می کنم برای این که یک محلی واقعی پیدا کنم باید به محله‌ی آپاچی یا جایی شبیه این بروم.

۵- سال‌ها پیش یک نفر از من پرسید: "برادر برانهم برای چه آریزونا را دوست دارید؟"

۶- گفتم: "این یکی از بزرگ‌ترین آرزوهای زندگیم بود که، که در آریزونا زندگی کنم. و خداوند بزرگ آرزوی مرا برابرده کرده است."

۷- ما هر سال درست قبل از شروع همایش به اینجا می آییم. و امروز همانند سال‌های گذشته، قبل از همایشی که در روز پنج شنبه آغاز می شود، برای پیش‌همایش^۵ اینجا گردhem آمدیم. در سال‌های گذشته نیز این افتخار نصیب شد تا این جلسات کوچک را قبل از شروع جلسات اصلی و آغاز همایش، در این نواحی برگزار کنم.

۸- برادر ویلیامز^۶ به همراه خواهر ویلیامز، که برای من مانند یک دوست صمیمی بسیار عزیز می باشند، برای همیشه جایی گرم و بزرگ در قلب من پیدا کرده‌اند. آنها دائمًا از من دعوت می کردند که برگردم، و من بسیار خوشحالم از این که دعوت‌شان امروز بعد از ظهر محقق گشت.

۹- هم چنین دوستانی که در جایگاه حضور دارند مانند: برادر فولر،^۷ برادر جوئل رز،^۸ برادر تونی استرومی^۹ از توسکان^{۱۰} برادر بردز^{۱۱} مدیر مسافرت‌های ما و

یکایک دوستان، برادر بسیار با ارزش و قدیمی آرگان برایت،^{۱۲} که در مبارزات سخت زیادی در آن سوی رودخانه با هم بوده‌ایم؛ و آرزو دارم زمانی در آن سوی رودخانه بزرگ با او اقامت کنم.

۱۰- نمی‌توانم اسم این برادر را به خاطر بیاورم، سعی کردم. برادر اسم شما چیست؟ [برادر می‌گوید: "ال بربور"]^{۱۳} بربور، برادر بربور. من، من چهره او را می‌شناسم. شما همانی نیستید که بعضی وقت‌ها برای... برای ناشنوایان ترجمه می‌کنید؟ این... و ما از این که شما را در اینجا داریم بسیار خوشحالیم.

۱۱- اکنون وقتی به چهره‌ی دوستانی که در جلوی من نشسته‌اند نگاه می‌کنم، دوستانی را مشاهده می‌کنم که همگی اهل ارکانزاس^{۱۴} هستند، اگر یادتان باشد در اوّلین حضورم در اینجا به شما گفتم: "هر جایی که می‌روم کسی از اهالی ارکانزاس را می‌بینم. و از این بابت مطمئن هستم حتی اگر به ملکوت برده شوم، آنجا بعضی از اهالی ارکانزاس را خواهم دید. چون آنها مردمی با ایمان و وفادار هستند."

۱۲- معمولاً وقتی شروع به صحبت می‌کنم صحبتم به درازا می‌کشد. به همین خاطر من متن خود را از قبل آماده و یادداشت کرده‌ام، تا زمان زیادی از شما دوستان گرامی نگیرم و می‌خواهم تا زمانی که در فونیکس هستم، بیشتر وقت را به نیایش پردازم و برای بیماران دعا کنم.

Tony Stromei^۹
Tucson^{۱۰}
Borders^{۱۱}
Arganbright^{۱۲}
Al Brewer^{۱۳}
Arkansas^{۱۴}

در اشتباه هستید شما را ملزم می‌کند و می‌گوید آن کار را انجام ندهید. همان خدا امروز بعد از ظهر در اعمال خود و در اینجا بر شما آشکار شد. چند نفر به آن آمین می‌گویند؟ [آمین!] حتماً همین طور است. حالا او اینجاست.

۲۱۵- آیا کسی میان ما هست که مسیحی نبوده باشد؟ هرگز اعترافی نداشته و به کلیسا‌یابی نرفته باشد؟ ممکن است بلند شوید و بگویید، می‌خواهم بایستم. نه در برابر کشیش، بلکه می‌خواهم مدامی که در حضور این فرد، عیسی هستم. می‌خواهم برخیزم و بگویم، می‌خواهم مرا از گناهانم نجات دهی. این تنها چیزی است که می‌خواهم انجام دهد. فقط بایستید و او شهادت خواهد داد. این همه چیزی است که ما وقت انجام آن را داریم. بگویم، می‌خواهم یک مسیحی باشم. روی پای خود بایستید و بعد مجددأ بنشینید.

۲۱۶- کسی درون ساختمان هست؟ چند نفر هستند؟ من نباید بگویم آیا کسی هست؟ چون شاید بیش از یک نفر باشند. همین الان چند نفر در ساختمان خواهند ایستاد و خواهند گفت، من در اشتباه بودم. خداوند! من را ببخش. بر می‌خیزم تا شهادت دهم که در اشتباه بودم. مدامی که در حضور تو هستم خواهم نشست. من خواهم نشست. فقط بایستید.

۲۱۷- آیا کسی هست؟ بیش از یک نفر است؟ یک دست. خدا به شما برکت بدهد مرد جوان. کس دیگری هست؟ خدا به شما برکت بدهد. کس دیگری هست؟ خدا به شما برکت بدهد. خدا به شما برکت بدهد. خدا به شما برکت بدهد. کس دیگری هست؟ من در اشتباه بودم. خداوند مرا ببخشد. خدا به شما برکت بدهد آقا. من،

۲۱۰- بیاید آقا. شما مشکل معده دارید. آیا ایمان دارید که خدا می‌تواند آن را شفا دهد؟ [برادر می‌گوید: "بله دارم."] برو ایمان داشته باش. کاملاً سلامت خواهی شد.

۲۱۱- بیاید. این پسر کوچک را بیاورید. به اینجا نگاه کن پسر. از راه دوری آمده است. بعضی اوقات تغییر آب و هوا و تغییر ارتفاع می‌دهد، تا آسم او بهبود پیدا کند. اما اینجا یک شفای مطمئن هست. عیسی مسیح پسر خدا. او پسر خود را داد تا تو شفا پیدا کنی. آیا ایمان داری؟ با تمام قلب خود ایمان داشته باش. او را خواهی داشت. خوب مرد جوان. خدا به تو برکت بدده خواهر.

۲۱۲- ایمان دارید؟ خدا در حال ارائه یک پارادوکس است؟ [جماعت می‌گویند: "آمین!"] غیر قابل شرح، غیر معقول. چیزهایی که مردم نمی‌توانند درک کنند که چگونه ممکن است. اما هنوز حقیقت است. نیست؟ [آمین!] حالا چند نفر از شما در روح خود دریافت می‌کنید و می‌دانید که اینجا چیزی هست که فراتر از ادراک انسانی است؟

۲۱۳- فکر می‌کنم ما حداقل پانزده نفر را در صفت صدا کردیم. همه آنها، و چهار، پنج یا شش نفر هم خارج از صفت و بدون کارت دعا. آنها خارج از صفت و در آنجا بودند. ما تنها یک دقیقه تا اتمام کار وقت داریم.

۲۱۴- آیا او این کار را دقیقاً همان طور که گفته بود انجام داد؟ [جماعت می‌گویند: "آمین!"] حال چند نفر ایمان دارند که او دیروز، امروز و تا ابدالآباد همان است که بود و حضورش را احساس می‌کنند؟ [آمین!] حال شما حضور او را دیده‌اید. چشمان شما حضور او را دیده است، آن چه که شما همیشه احساس می‌کنید. زمانی که

۱۳- حالا، پیغامی که خدا برای من معین کرده. می‌دانید، بعضی وقت‌ها هست، که این چیزها بسیار حساس می‌شوند. و این در تمام دوره‌ها بوده است. من تمام تلاش خود را کرده‌ام تا با آن بمانم. یک چیزی هست. اگر من راجع به چیزی که خدا به من گفت صحبت نمی‌کردم و یا اگر از خدا نبود، پس او... نمی‌توانست در کلام باشد. اگر در کلام هست و وعده برای این زمان، پس احساس می‌کنم که دارم کار درست را انجام می‌دهم. چون فقط تلاش می‌کنم که وعده او برای این زمان را حفظ کنم.

۱۴- موقع بسیاری، وقتی شما برخلاف اعتقادات یک فرد صحبت می‌کنید، او متعصبانه و عجولانه با شما مشاجره می‌کند. و این به هیچ عنوان درست نیست. من دوستان بسیاری دارم که از کلیساها و فرقه‌های مختلفی هستند، آنها در هر زمان و موقعیتی به من اجازه می‌دهند که صحبت کنم. ما نباید در مورد طرز فکرهای کوچک مشاجره کنیم.

۱۵- اما می‌دانید، اگر من حرفي برخلاف اعتقاد قلبی خود بزنم، یک ریاکار محسوب خواهم شد. شاید من مجبور باشم یک روز بعنوان یک گناهکار او را ملاقات کنم. اما هرگز دوست ندارم که او را بعنوان یک ریاکار ملاقات کنم. می‌خواهم راستگو باشم. و اگر بگویم که اعتقادات خود را نادیده می‌گیرم چون دیگران به این و یا آن ایمان دارند، چگونه شخصی خواهم بود؟ تا زمانی که من مصالحه و ظاهرسازی کنم، شما نمی‌توانید به من اعتماد داشته باشید و من نمی‌توانم به خودم و خداوند خودم اعتماد داشته باشم.

۱۶- هر کس اعتقادی دارد که به آن اطمینان دارد. و آن هنگام که اطمینان می‌یابید زمان آن فرا می‌رسد که می‌توانید ساختمان بلند ایمان خود را بنا کنید. اما مادامی که اطمینان دارید سؤالی هست، آن را رها کنید.

۱۷- گمان می‌کنم بیلی^{۱۵} هم اکنون کار پخش نمودن کارت‌های دعا را به اتمام رسانیده است. فکر می‌کنم او... بله، من به او گفتم. فکر کنم لحظاتی پیش به من گفت که این کار را انجام داده است. تا چند لحظه دیگر تعدادی از کسانی که درخواست دعا داشتند را فرا می‌خوانیم تا برای آنها دعا کنیم. و اگر کارت شما خوانده نشد و یا خوانده شد و شما مطمئن نیستید که خدا شفا دهنده است، اصلاً خوب نیست که این بالا بیاید. چون شفا پیدا نخواهد کرد. اگر سؤالی در ذهن خود دارید یا کاری عقب افتاده که باید آن را انجام دهید، بهتر است ابتدا بروید و آن را به اتمام برسانید و سپس بازگردد و به صفوف دعا کنندگان بپیوندید.

۱۸- برای این که شفا، قوت فرزندان است و ما این را در گ می‌کنیم. این در پخشش و فدیه است. و فدیه ابتدا در روح ما تأثیر می‌گذارد و دعا برای شفا همیشه پیشوپیامی بوده است. هم چنین به جهت جمع کردن مردم می‌باشد.

۱۹- بسیاری از مردم حامی یک جلسه شفا هستند. خیلی‌ها به جلسه شفا می‌آیند، یا به یک فستیوال سرود. اما زمانی که نوبت به نجات جان یک انسان نیازمند می‌رسد، مردم زیادی شانه خالی می‌کنند، مشتاق آن نیستند. آنها فقط... اما مسئله اصلی فدیه است. شفا و فستیوال‌های سرود و یا همه اینها، فقط... همان گونه که برادر باسورث^{۱۶}

۲۰۴- چند سالtan است؟ [خواهر می‌گوید: "۳۸ سال"] شما قبل از این که دیر شود باید از این تشویش خارج شوید. درست است؟ حمله‌های خسته کننده و هر چیزی که برایت رخ می‌دهد. اما الان تو را ترک کرده است. درست است. ایمان داشته باش.

۲۰۵- خدا تشویش و نا آرامی را شفا می‌دهد، همین طور مشکل مuded را. ایمان داری؟ پس برو و هر چه می‌خواهی بخور. عیسی مسیح تو را شفا داد.

۲۰۶- شما که آنجا هستید! همه ایمان دارید؟ [جماعت می‌گویند: "آمین!"]

۲۰۷- مردی که با پیراهن نشسته و به من نگاه می‌کند. بله، او به پیراهن خود نگاه کرد. ایمان داری که خدا می‌تواند مشکل غدّه شما را شفا بدهد و به تو سلامتی بددهد؟ همان زمان که این پسر از آسم شفا یافت، شما ایمان داشتید. نداشtid؟ به خانه برو شما شفا پیدا کردید. می‌بینید. با تمام قلب ایمان داشته باش.

۲۰۸- خانمی که در کنار همسرشان نشسته است. می‌توانید باور کنید که چشمان شما هم خوب خواهد شد؟ اگر این همان چیزی است که برای آن دعا می‌کردید دست خود را بلند کنید. می‌بینید؟ آنها چه چیزی را لمس کردند؟ عیسی مسیح پسر خدا را.

۲۰۹- ایمان دارید؟ ای مرد جوان! آیا ایمان دارید؟ خدا می‌تواند مشکل خون شما را حل کند و آن را شفا بدهد. ایمان خواهی داشت؟ آن داروهای دیابت را کنار بگذار. او تو را شفا می‌دهد. ایمان داری؟ برو و ایمان داشته باش.

۱۹۸- اما بیماری و درد هیچ ارتباطی با شخص ندارد. چند نفر این را می‌دانند؟

[جماعت می‌گویند: "آمین!"] ما می‌دانیم که این ارتباطی به فرد ندارد.

۱۹۹- اگر شما بتوانید با تمام قلب و جان خود ایمان داشته باشید، این آسم شما را

ترک خواهد کرد. اگر شما با تمام قلب خود ایمان داشته باشید.

۲۰۰- مشکل سینه، آیا شما ایمان دارید که این هم شما را ترک خواهد کرد و شما

سلامت خواهید بود؟ شما چه چیزی را لمس کرده‌اید؟ او بیست پا یا بیشتر با من فاصله

دارد. اما او ارباب را لمس کرده است. این تراکم عصی است. شما خوب خواهید شد.

۲۰۱- چیزی که این خانم جوان برایش اینجا ایستاده است بسیار باشکوه است. او

یک غریب است. من هرگز این زن را ندیده‌ام. او توسط کس دیگری اینجا آورده شده

است. اما چیزی که او را اینجا آورده است، شنیدن یکی از نوارهای من است. و او در

اینجا به دنبال تعمید روح القدس است. این دقیقاً آن چیزی است که او به خاطرش

اینجاست. درست است خانم جوان. درست است. به اینجا بیایید.

۲۰۲- خداوند عزیز! این فرزند را که اینجا ایستاده است از تاریکی به روشنایی

هدایت کن تا روح القدس را دریافت کند. به خانه‌ی او و دوستدارانش برو، کارهای

عظیمی که عیسی برای او انجام داده را نشان بده. آمین! خدا به تو برکت بدهد. شک

نکن. ایمان داشته باش.

۲۰۳- خدا می‌تواند هر نوع بی‌قراری و ناآرامی را شفا بدهد. آیا به آن ایمان

داری؟ بیماری آسم تو را شفا بدهد. ایمان داری؟ پس برو و با تمام قلب ایمان داشته

باش. خدا به تو برکت بدهد براذر.

می‌گفت، این یک طعمه روی قلب است. و شما به ماهی طعمه را نشان می‌دهید، نه

قلب را.

۲۰- و کار اصلی این است، مردم را برای مددتی به جهت گوش دادن فرا بخوانی؛

تا زمانی که بتوانی پیغام واقعی خود را به آنها عرضه کنی. و خداوند در تمام دوران‌ها

به این امر فرمان داده است، در تمامی دوران‌ها. همیشه یک حرکت شفا بوده است و

اگر این یک شفای حقیقی باشد، به جهت آن پدید آمده است که پیامی به ما بدهد.

یک نشانه هرگز برای این که تنها یک نشانه باشد به وجود نیامده است. بلکه این مقدمه

و پیش درآمدی به جهت بازگو کردن پیامی از طرف خداوند بزرگ می‌باشد.

۲۱- بنده به این حقیقت ایمان دارم که خداوند وظیفه من قرار داده تا از هفده

سال قبل، و هم اکنون ۱۸ سال، برای شفای بیماران دعا کنم. این کار یک جنبش عظیم

در مردم ایجاد کرد. تعداد زیادی از خادمان خدا به جنبش‌های شفا رفتند، و اما جلسات

دعا به خودی خود برای شما که در اندیشه‌های گذشته خویش مانده‌اید، کاری بیهوده و

بی‌ثمر می‌باشد. و این عمل از جانب خداوند فرستاده نشده است. ابتدا باید جلب توجه

کرد. می‌بینید، جلب توجه و بعد از آن پیغام.

۲۲- زمانی که عیسی مسیح ظهر کرد، بیماران را شفا داد و... او برای تمام

انسان‌ها نبی بزرگی بود. اما زمانی که شروع به گفتن حقیقت انجلی کرد، اینکه او که

بود و برای چه آمده است، دیگر محبوب نبود. این روایی است که در تمام دوران اتفاق

افتداده و به همین طریق ادامه خواهد داشت.

۲۳- هم اینک، امروز بعد از ظهر ما اینجا هستیم و فردا بعد از ظهر رأس ساعت ۷

در همین سالن کنفرانس برگزار خواهد شد. درست است براذر؟ [یک براذر می‌گوید:

"۳۰: ۷] فردا غروب ساعت ۷ و همین طور غروب روز پنج شنبه، فکر می کنم چهارشنبه غروب هم، نه، چهارشنبه در راما دا این^{۱۷} درست است، و بعد پنج شنبه همایش شروع می شود. و اگر خدا بخواهد می خواهم در تمام این جلسات حضور داشته باشم.

۲۴- من اینجا هستم. برادر شما، یک یاری دهنده در پادشاهی خدا، تا در هر موردی که می توانم به شما کمک کنم. شاید قادر به پاسخ گویی سوالات شما نباشم. اما می توانیم در هنگام دعا و نیایش آنها را درک کنیم. اگر به جهت درک آن دعا کنیم و برای آن به حضور خدا برویم و فقط به نظرات و اندیشه های خویش اتنکان کنیم.

۲۵- آیا شما بیمار هستید؟ ای کاش می توانستم شما را شفا بدهم. هیچ انسانی قادر به انجام چنین کاری نیست. اما این کار آن انجام شده است. سلامتی و عافیت شما را فرا می گیرد. ایمان شما به همان کاری است که خداوند بوسیله عیسی مسیح در جلجتا به اتمام رسانید. خارج از این امر هیچ شفایی نیست، و خارج از آن هیچ نجاتی نیست. هیچ کلیسا، هیچ فرقه، هیچ تشریفاتی، هیچ کدام نجات را فراهم نمی کند. عیسی مسیح، به سبب گناهان ما مجروح گردید. ما از زخم های او شفا یافتیم. همه ما در گذشته شفا یافتیم.

۲۶- امروز زمان کمی برای صحبت در اختیار من قرار دارد، شاید بیست یا سی دقیقه. سپس صفوی دعا را تشکیل خواهیم داد. هر روز طبق معمول، افراد جدیدی به ما می پیوندند، و کارت های دعای جدیدی توزیع خواهد شد. ما همه توان خود را به

دارید که این چیزها حقیقت هستند؟ با تمام قلبتان؟ می دانید که برای من غیر ممکن است که مشکل شما را بدانم یا هر چیز دیگری که مربوط به شماست؟ اما این برای خدا غیر ممکن نیست که بداند. چون او قبل از این که حتی جهان وجود داشته باشد، می دانست. درست نیست؟ [خواهر می گوید: "درست است."]

۱۹۶- چند نفر به این حقیقت ایمان دارند؟ [جماعت می گویند: "آمین!"] حتماً. او تعداد پلک زدن شما را می داند. او ابدی است. فکرش را بکنید، توسط انگل و به فیض او و عده انجام همه این امور به ما داده شده است. بعد یک ملکوت است و ما به آنجا خواهیم رفت و ما آن در این دوره افسس هستیم. درست در اینجا هستیم. از یکی خارج می شویم و به دیگری وارد می شویم.

۱۹۷- شما مشکلات زیادی دارید. چیزهای زیادی شما را دچار مشکل می کند. شما اهل اینجا نیستید و اهل غرب اینجا هستید. شما اهل کالیفرنیا^{۴۴} هستید. درست است. شما همچنین پسری دارید که رنجور است. درست است. شما... چیزی هست. همچنین من یک دریاچه بزرگ می بینم. او، این، شما... شما یک نفر از نزدیکان خود را دارید که در شیکاگو زندگی می کند و من را می شناسد. درست است. حال شما می دانید که من شما را می شناسم. اما شما ایمان دارید که خدا می داند شما چه کسی هستید؟ خانم مک گواری.^{۴۵} شما خواسته خود را دریافت کردید. با شکر خدا به خانه بروید.

شما. این باید یک پارادوکس باشد. چون هیچ راهی نیست که کسی بداند، به غیر از مکاشفه نادیده. درست است. حال اگر او بین من و شما، این کار را برای شما انجام دهد، به قدری که این حضار... نه یک نمایش، بلکه بتوانند افسوس را در اینجا بینند که این پلی بین فرقه و سرزمین جلال خداست. او این را وعده داده است که آنها مطمئن باشند، آنچه ما می‌گوییم حقیقت است.

۱۹۳- حال تا بدانید که من نمی‌دانم. دست خود را بلند کنید تا مردم بینند که شما... من هرگز این مرد را ندیده‌ام و از نظر هر کس دیگری او فقط یک مرد است که اینجا ایستاده است. شما از یک خلسه رنج می‌برید. شما هم چنین به هموروید مبتلا هستید. درست است. شما از راه دوری آمده‌اید تا به اینجا برسید. شما حتی امریکایی نیستید. کانادایی هستید. شما با خود پسری که بیماری روحی دارد آورده‌اید. درست است. می‌خواهید بگوییم اهل کجا هستید؟ شما اهل ساسکاچوان^{۴۲} شهر ساسکاتون^{۴۳} هستید. با تمام قلب خود ایمان داشته باشید و خداوند شما و پستان را در سلامتی به خانه خواهد فرستاد. آیا ایمان دارید؟ خدا به شما برکت بدهد.

۱۹۴- آیا ایمان دارید؟ [جماعت می‌گویند: "آمین!" خداوند خدا، هنوز خداست می‌بینید؟ کس دیگری جز او نیست.

۱۹۵- حال شما چطور است؟ یک خانم محترم و کمی مسن که با من غریبه است اینجاست، من هرگز او را ندیده‌ام. اما او خانمی است که اینجا ایستاده است. باید عجله کنم چون تنها هفت یا هشت دقیقه بیشتر وقت ندارم. حالا به اینجا نگاه کنید. آیا ایمان

کار خواهیم بست و تا جایی که خدا اجازه دهد تلاش خواهیم کرد، تا برای هر فردی که می‌آید و درخواست دعا می‌کند، دعا کنیم.

۲۷- اگر شخصی بطور جدی بیمار است و در نزدیکی مرگ به سر می‌برد یا شیوه این، برادر ویلیامز و بیلی پل^{۱۸} آنها را به اتفاقی می‌برند. آنها نمی‌خواهند... آنها نمی‌توانند بنشینند. آنها در حال مرگ هستند. ما باید سریعاً به آنها خدمت کنیم. بسیار خوب، آنها را در یک اطاق بگذارید. من فوراً در خدمت آنها خواهم بود.

۲۸- اما بهتر آن است که شما در موقعیت اضطراری نباشید، تا برای مدت کوتاهی بینش‌ها و اعتقادات خود را کنار گذاشته و با تمام وجود به کلام خداوند گوش دهید. و در کلام پروردگار اندیشه کنید، تا دریابید خداوند در قبال وعده‌های خویش چه عملی انجام خواهد داد. ایمان شما این گونه تقویت خواهد شد و شما دیگر نیازی ندارید تا در صف دعا باشید و از این که کسی برای شما دعا کند بی نیاز خواهید شد. شما هم اینک شفا یافته‌اید، اگر بتوانید به این امر ایمان بیاورید. مشاهده می‌کنید؟ هدف اصلی رهایی شماست و آگاهی به این نکته که عیسی مسیح، در واقع برای شما چه کاری انجام داده است.

۲۹- زمانی که نجات یافته‌اید، دیگر نیازی نیست این بالا بیاید، زانو بزنید و دعا کنید. شما هم اکنون از نجات یافتگانید. البته اگر بتوانید که این امر را بپذیرید. این دعای شما نیست که شما را نجات می‌بخشد، بلکه این ایمان شماست که توسط آن نجات می‌باید. شما توسط ایمان شفا پیدا کردید. همین امر در مورد شفا هم صدق می‌کند. من مطمئنم که همه ما این موضوع را درک می‌کنیم.

۳۰- و اگر غریبه‌ای در میان ما حضور دارد، می‌خواهیم بداند که خود من یا گروهی که با آنها در اینجا هستیم، با تاجران انجلیل تام، ما نماینده‌ی هیچ فرقه و تشکیلاتی نیستیم. ما نماینده‌ی تمام ایمانداران مسیحی در تمام فرقه‌ها هستیم. همگی خوش آمدید. از بودن شما خرسندیم. شاید بگویید: "خوب، من به کلیسا‌ای... تعلق دارم. آیا می‌شود برای من دعا کرد؟" شما نیاز ندارید تا به کلیسا‌ای تعلق داشته باشد. مجبور نیستید کاری انجام دهید. تنها در اینجا حضور یابید و به خدا ایمان داشته باشد. این تنها کاری است که باید انجام دهید. خداوند، خود، تمام کارها را انجام می‌دهد.

۳۱- اکنون، از زمانی که جلسات شفا را آغاز و برای بیماران دعا می‌کنم، کتاب مقدس خود را در می‌آورم. سال‌ها پیش در هیوستن تگزاس،^{۱۹} یعنی حدود سال پیش، توسط برادر کیدسن^{۲۰} و گروه او یک کتاب مقدس به من داده شد. من این کتاب مقدس را در سرتا سر دنیا همراه خود داشتم، تا زمانی که صحّافی آن کاملاً از بین رفت و صفحات آن از یکدیگر جدا شد.

۳۲- و به من یک کتاب مقدس جدید داده شد. یک چیز عجیب... من خرافاتی نیستم. امیدوارم تصور نکنید که این خرافات است. زمانی که این کتاب مقدس به من داده شد یک... دو نشانه‌گذار کوچک مانند رویان‌هایی باریک در آن بود. این کتاب مقدس شیشه همان کتابی بود که قبلًا هم داشتم.

۳۳- کتابی که برادر کیدسن به من داده بود یک کتاب مقدس سکوفیلد^{۲۱} بود. نه به این دلیل این که من با آقای سکوفیلد موافق هستم. شاید بعضی از شما موافق باشید،

۱۸۸- آقا! اگر خداوند خدا که در حضور او هستیم، بر من آشکار کند که مشکل شما چیست یا کاری که شما کرده‌اید، یا هر چیزی در این مورد. اگر او درست به من بگوید که مشکل شما چیست، آیا شما به حضور او و این که من خادم او هستم ایمان خواهید داشت؟ [برادر می‌گویید: "ایمان دارم."] یک خلسله درست است؟ [بله.] درست است.

۱۸۹- حال می‌گویید، چگونه انجام شد؟ ای کاش می‌دانستم. هیچ کس نیست که بتواند آن را توضیح بدهد. این یک پارادوکس است. می‌بینید؟

۱۹۰- بله، شاید بدانید، یک چیز دیگر هم دیدم، یک آزمایش، شما مشکل قلبی هم دارید. آقای اندرسون^{۲۲} دست خود را بلند کنید. شما می‌توانید به خانه بروید. عیسی مسیح شما را شفا خواهد داد. درست است. فقط ایمان داشته باش. شک نکن.

۱۹۱- حال شما چطور است آقا؟ ما با هم غریبه هستیم. من شما را نمی‌شناسم و تا جایی که می‌دانم او لین باری است که شما را می‌بینم. درست است. اما او ما را می‌شناسد. هر دوی ما را.

۱۹۲- حالا، آیا شما می‌دانید که چرا این اتفاق می‌افتد؟ فیض اوست که اجازه می‌دهد هوشیاری خدا در مردم ایجاد شود. حال، بدون دانستن چیزی در مورد شما، بدون حتی شناختن شما، درسته، یک غریبه، به اینجا بیا. برای چیزی که اتفاق می‌افتد این یک پارادوکس مطلق خواهد بود، تا بدانیم که مشکل شما چیست یا شما چه کرده‌اید. چه باید بکنید یا چه باید می‌کردید یا چه کسی هستید و یا هر چیزی در مورد

Houston, Texas^{۱۹}
Kidson^{۲۰}
Scofield Bible^{۲۱}

شما چه کسی هستید؟ [خواهر می‌گوید: "بله"] شما خانم ارل^{۴۰} هستید. بله [خواهر می‌گوید: "درست است."] درست است؟ حالا با ایمان بروید، درد شما به پایان رسید.

۱۸۴- آیا حالا او دیروز، امروز و تا ابدالآباد همان است؟ [جماعت می‌گویند: "آمین!"] پدر آسمانی می‌داند که من تازه این زن را دیده‌ام. می‌بینید که کلام محقق شد. این من نیستم. من فقط یک انسانم. درست مثل این میکروفون که بدون من یا هر کسی که از طریق آن صحبت می‌کند، بی‌صدا است. بنا براین انسان هم مثل این میکروفون بی‌صدا است. اما این روح است و روح درست آنجا و در میان شما است. می‌بینید؟ اوست که شفا دهنده است، نه من.

۱۸۵- حال شما چطور است آقا؟ یک انسان دیگر که برای من فردی کاملاً غریب است. من این مرد را نمی‌شناسم و تا جایی که می‌دانم هرگز در زندگی ام او را ندیده‌ام.

۱۸۶- اما حالا روح، روح القدس، روح القدس و عیسی که خود همان روح است. مسح شده. عیسی، انسان و پسر خدا بود. اما روح القدس در او بود، او خدا بود. پدر من در من ساکن است. می‌بینید، این روح القدس است. پس هنوز خداست.

۱۸۷- حال اگر من بتوانم خود را از این مسیر خارج کنم و آن مرد هم چنین کند، پس این بخشن مرده است. پس اجازه بدھید که روح حیات کار کند. می‌بینید؟ به همین دلیل است که من یک دقیقه صبر می‌کنم تا بینم بعد از آغاز مسح چه اتفاقی می‌افتد.

بعضی هم نه. فقط می‌خواهم بدانید که اگر کتاب مقدس سکوفیلد را با خود می‌برم به این دلیل نیست که به آن اعتقاد دارم. چون او آن را خیلی خوب پاراگراف بنده کرده است. این یکی از اولین کتاب مقدس‌های من بود و من آموختم که آن را به این طریق مطالعه کنم و فقط همین کتاب مقدس را نگه می‌دارم. اگر می‌توانستم کتاب مقدس تامپسون چین^{۴۲} داشته باشم خیلی بهتر بود. در کتاب تامپسون چین خیلی سریع تر می‌توانم متن‌هایی را که به دنبال آن می‌گردم، پیدا کنم.

۳۴- اما زمانی که کتاب مقدس را باز کردم، اولین رویان داخل کتاب مقدس جای عجیبی قرار گرفته بود. یعنی زمانی که سلیمان معبد خدا را تقدیم کرد، و جلال خداوند بسیار با شکوه بود. جلال شکینه در ساختمان. تا آنجایی که کاهنان نمی‌توانستند به خدمت گزاری مشغول باشند.

۳۵- و رویان بعدی جایی بود که عزرا بازگشت و هیکل را تقدیم نمود.

۳۶- و نشانه‌گذار سوم که همسرم بدون اطلاع من و با اسم من بر روی آن، در کتاب مقدس قرار داده بود، در مرقس ۱۱: ۲۲ قرار گرفته بود. او فقط آن را لای کتاب گذاشته بود. و این جایی است که قرار داشت: «اگر به این کوه بگویید، جا به جا می‌شود.» و همه‌ی شما می‌دانید که این بخشن از کلام در ذهن من بود. (شما که به نوار گوش می‌دهید) زمانی بود که سنجاب‌ها عیناً پدید آمدند.

۳۷- چیز عجیب بعدی در آن، عکس پرنده‌ی مورد علاقه من، یعنی سینه سرخ، روی نشانه‌گذار بود. طبق افسانه‌ها زمانی او یک کبوتر قهوه‌ای رنگ بود که مردی را

در حال مرگ روی صلیب مشاهده کرد. او برای آن مرد خیلی متأثر شد. تا جایی که به سمت مرد پرواز کرد و تلاش کرد که خود به تنها میخ ها را از بدن مرد بیرون بکشد. سرتا سر سینه او از خون آن مرد به رنگ سرخ درآمد و از آن به بعد او سینه سرخ شد. این همان طریقی است که من هم می خواهم منجی خود را ملاقات کنم. با خون او در سینه و قلب خویش را به رنگ سرخ درآورم.

۳۸- و اما پیغام اوّلین جلسه‌ای که می خواهم در آریزونا موعظه کنم، فونیکس^{۳۸} است. فونیکس چیزی است که می تواند از عدم پدید آید. این همان کاری است که خدا انجام می دهد. او از عدم و هیچ، همه چیز خلق می کند.

۳۹- و پیغام بعد از ظهر امروز من برای سی یا چهل دقیقه‌ی آینده، عنوانش هست «پارادوکس» می خواهم از این بخش بخوانم که...

۴۰- چند سال پیش، زمانی که تازه خدمت خود را آغاز کرده بودم و از کتاب مقدس‌های شما استفاده می کردم. خیلی از شما دیده بودید که کتاب مقدس را به این صورت باز نگه داشته و به خدا گفتم: "پیغام تو برای من کجاست؟" که کتاب یوشع باب ۱ باز شد. یعنی هر کتاب مقدسی که شما به من دادید.

۴۱- تا زمانی که یک شب رویایی آمد، که شما با آن آشنا هستید و من دیدم که کتاب مقدس از آسمان پایین آمد. یک دست از گریبان خارج شده، به این صورت (اشاره با حرکت دست) به سمت ۹ آیه ابتدایی کتاب یوشع رفت.

با روح او، درست مثل کاری که عیسی با زن سامری سر چاه انجام داد. ارتباط با روح او.

۱۸۱- خانم! حال، اگر خداوند عیسی برای من آشکار کند که شما برای چه اینجا هستید و مشکل شما چیست یا هر چیزی در این مورد که شما می دانید و من هیچ در مورد آن نمی دانم، آیا ایمان دارید که او بوده است؟ این باید او بوده باشد. غیر از این است؟ [خواهر می گوید: "بله"] باید او باشد. اگر این را انجام دهد ما شکرگزار خواهیم بود که می دانیم کلام او راست است و می توانیم به آن اعتماد کنیم.

۱۸۲- حال اگر او برای من آشکار کند که شما چه مشکلی دارید، که خود می دانید و من نمی دانم، و آن نشان دهد که روحی در اینجا هست، که شما را می شناسد ولی شما می دانید که من نمی شناسم. پس این نمی تواند انسان باشد. این یک روح است. و این چیزی است که خدا در دوره افسوس و عده داده است. آیا شما به حقیقت بودن آن ایمان دارید؟ [خواهر می گوید: "بله، دارم."] باید او باشد. اگر این را انجام دهد ما شکرگزار خواهیم بود که می دانیم کلام او راست است و می توانیم خدا عطا کند.

۱۸۳- چیزی می بینم. این زن از درد سینوزیت در اینجا در سر خود رنج می برد. درست است، بله؟ اگر درست است دست خود را بلند کنید. اما این سینوزیت نیست که باعث عطسه‌های شما می شود. شما تب یونجه هم دارید. درست است. شما اهل فونیکس نیستید. شما اهل جایی هستید که تپه‌ها و درختان زیادی در آنجا وجود دارد. شما اهل فلگ استَف^{۳۹} هستید. درست است. ایمان دارید که خدا می تواند به من بگوید

۱۷۶- اما کسی اینجا هست با کلامی که وعده داده «اعمالی که من می کنم، شما نیز خواهید کرد.»^{۳۸}

۱۷۷- حال، اگر، این زن مریض باشد، شاید سرطان یا بی-تی^{۳۹} داشته باشد. یا بیماری که پزشکی نتواند برای آن کاری انجام بدهد چه؟ خوب، من به هیچ عنوان نمی توانم او را شفا بدهم.

۱۷۸- اما حال، اگر او برای من مکشوف کند که این زن چه می خواهد. درست مثل کاری که برای آن زن بیمار انجام داد. یا مثل آنچه به نتائیل گفت. یا به شمعون که به او گفت نامش چیست. «نام تو شمعون پسر یوناست، از این پس پطرس خوانده خواهی شد که معنی آن صخره است.»

۱۷۹- خوب، حالا، اگر او چیزی شیوه آن را در اینجا و در حضور شما انجام دهد، نشان خواهد داد که کلام حقیقت است. چند نفر به این ایمان دارند؟ [جماعت می گویند: «آمین!】 در این ساختمان کسی هست که این زن را بشناسد؟ دست خود را بلند کنید. بله تعدادی از شما او را می شناسید. بسیار خوب، و پدر می داند که من او را نمی شناسم. حالا بینیم که او چه خواهد گفت، و آیا این یک پارادوکس خواهد بود؟ [آمین!] من نمی دانم مشکل این زن چیست. برای چه اینجاست یا هر چیز دیگری. اما خدا این را می داند.

۱۸۰- می خواهم با این زن صحبت کنم. بعد از سه ماه این اوّلین نفری است که در برابر من است. می خواهم برای چند لحظه با این بانو صحبت کنم. و این چیست؟ ارتباط

۴۲- این جایی است که امروز برای خواندن کلام انتخاب کرده‌ام. متن مورد نظر من در دهمین آیه و... منظورم باب دهم آیه دوازده است.

۴۳- قبل از این که کتاب مقدس را باز کنیم، چند لحظه سرهای خود را خم می کنیم. حال در حالی که سرها و قلب‌های خود را خم کرده‌ایم به این امر می‌اندیشیم، که نمی خواهیم این فقط یک جلسه‌ی دعای معمولی باشد. ما تمام عمر از این گونه جلسات دعا داشته‌ایم. اما هر یک از ما در حضور خدا دعا کنیم تا در این جلسه، یک چیز ویژه و متمایز با سایر جلسات باشد. تا جایی که حضور خداوند را در طول جلسه از اعماق قلب خویش حس کنیم.

۴۴- ای پدر آسمانی! تو را سپاس به جهت این اراده‌ی عظیم که ما را در این ساعت، در این سالن کنفرانس بزرگ و در بین این مردم گردhem آورده‌ای. هم اکنون می خواهیم به کلام نظر کنیم. «و کلمه جسم گردید و در میان ما ساکن شد.» و ای خداوندی که تنها به وسیله باران کلام تو و قوم تو، کلام می تواند تجسم پذیرد، برای این که وعده زمان را تحقق بخشد.

۴۵- همان گونه که در می‌یابیم زمان وعده نزدیک است، زمان در حال سپری شدن است و سرانجام به ابديت خواهد پيوست. ما در ساحل غربی^{۴۰} هستیم و همان گونه که تمدن‌ها از شرق به غرب حرکت کردند، به همان طریق انجیل نیز با آن سفر کرد و اینک جای دیگری برای رفتن نمانده است. مگر بازگشت مجدد به شرق. این امر تکامل یافته است.

۴۶- و ای پدر آسمانی! دعا می کنیم که این ساعت، ساعت عظیمی برای همهی ما باشد، تا بتوانیم حضور روح القدس، نویسنده کلام را حس کنیم، که به این خیمه جسمانی بازگشته است و با بخشایش گناهان ما، خود را برابر ما آشکار می کند. با بخشایش عصیان ما و با این اطمینان که گناه را به ایمانداران نسبت نمی دهد. با اطمینان بر این که او می تواند ضعف های ما را شفا دهد. مردم را از روی صندلی های چرخدار و عصاها بلند کند، و به آنانی که نایبنا هستند بینایی بیخشد. بر روز های عمر کسانی که در وحشت از بیماری هایی مثل سلطان و سل، انتظار مرگ را می کشند بیفزاید. و حتی بیماری هایی که پزشکان ما قادر به درمان آن نیستند را درمان کند. او بالاتر از همه اینها است. اما خداوند! فراتر از دانشمندان قرار بگیر. و موفق هر استدلای قرار بگیر. گفتن و شنیدن و درک کلام خود دربارهی پارادوکس را در این غروب به خادمان خود عطا کن. چون در نام عیسی از تو می طلبیم. آمین!

۴۷- حال در کتاب مقدس، یوشع باب اوّل و یوشع باب دهم. باب اوّل، آیه اوّل: "و واقع شد بعد از وفات موسی، بندهی خداوند، که خداوند، یوشع بن نون، خادم موسی را خطاب کرده، گفت: موسی بندهی من وفات یافته است. پس الان برخیز و از این اردن عبور کن، تو و تمامی این قوم، به زمینی که من به ایشان، یعنی به بنی اسرائیل می دهم هر جایی که کف پای شما گذارد شود، به شما داده ام، چنان که به موسی گفتم. از صحراء و این لبنان تا نهر بزرگ یعنی نهر فرات، تمامی حیاتان و تا دریای بزرگ به طرف مغرب آفتاب، حدود شما خواهد بود. هیچ کس را در تمامی ایام عمرت یارای مقاومت با تو نخواهد بود. و چنان که با موسی بودم با تو خواهم بود؛ تو را مهم نخواهم گذاشت و ترک نخواهم نمود. قوی و دلیر باش، زیرا که تو این قوم را متصرّف زمینی که برای پدران ایشان قسم خوردم که به ایشان بدhem خواهی ساخت.

۱۷۳- فکر می کنم این خانم وایلی^{۳۳} است که آنجا نشسته است، همسر برادر لی^{۳۴} بعد این سه یا چهار پسری که درست آنجا نشسته اند را می شناسم. گمان کنم آن برادر آتونی میلانو^{۳۵} است که آنجا نشسته است. برادر پت تایلور^{۳۶} از کنتاکی. به غیر از آن... من فرد سوتمن^{۳۷} را که جایی در آنجا نشسته است، می شناسم. لحظاتی پیش صدای فریاد آمین او را شنیدم. تا جایی که می دانم این تمام چیزی است که می بینم و می شناسم. این اندک است و پدر آسمانی آن را می داند.

۱۷۴- و این زن که آنجا ایستاده است. من هیچ اطلاعی ندارم که او برای چه اینجاست. او فقط زنی است که مطابق معمول به این بالا آمده است. درست مثل شما که آنجا نشسته اید.

۱۷۵- حال اگر این زن در گرفتاری باشد، خوب من، اگر من بتوانم کمکش کنم، مطمئناً این کار را می کنم. اما الان من، من... بستگی به نیاز او دارد. اگر پول بود من می توانستم ۱۰ دلار پرداخت کنم. به غیر از آن، حداقل می توانستم یک چک برای حقوق ماه بعد خود پرداخت کنم. اگر مشکل او خانوادگی باشد چه؟ پس باید بگوییم... برو و شوهر خود را به آنجا بیاور تا با هم صحبت کیم شاید بتوانم به شما کمک کنم. راه شما دور است؟ خوب من از یک نفر خواهم خواست تا شما را به خانه ببرد، شما در کدام خیابان زندگی می کنید؟ یا... من نمی دانم. اما اگر بیماری است، پس من، نمی دانم، می بینید؟ اما من این زن را نمی شناسم.

Vayle^{۳۳}
Lee^{۳۴}

Anthony Milano^{۳۵}
Pat Tyler^{۳۶}
Fred Sothmann^{۳۷}

[جماعت می‌گویند: "آمین!"] تنها کاهن اعظمی که داریم. تنها میانجی که داریم، بین خدا و انسان، عیسی مسیح. آیا شما به آن ایمان دارید؟ [آمین!] کتاب مقدس می‌گوید او کاهن اعظمی است که در احساس ضعف‌های ما لمس می‌شود. درست است؟ [آمین!] چند نفر این را می‌دانند؟ دست خود را بلند کنید... بسیار خوب، در این دنیا میان غریب‌های نیستیم.

۱۶۹- حال اگر او را لمس کنید رفتار او چگونه خواهد بود؟ او همان رفتاری را خواهد کرد که اگر زمانی اینجا بود، انجام می‌داد. چون او دیروز، امروز و تا ابدالآباد همان است. درست است؟ [آمین!]

۱۷۰- حال شما فقط ایمان داشته باشید. شما فقط بگویید، خداوندا من در جلسه بوده‌ام. اماً امروز می‌خواهم ایمان داشته باشم. من، من افکار خود را به کار نخواهم برد. فقط می‌خواهم با تمام قلب ایمان داشته باشم که تو اینجا هستی. و من به یک چیز نیاز دارم، و تو... خداوندا! تو به من کمک کن. دیدید؟ دست پاچه نشوید. حال شما در آرامش و با ایمان این کار را انجام دهید.

۱۷۱- عطای ایمان این نیست که شما چیزی دریافت کنید و با آن کاری انجام دهید. عطای ایمان این است که از راه خود خارج شوید. ایمان، خود شما را از مسیر خارج می‌کند.

۱۷۲- اکنون خانمی اینجا ایستاده است. خدای پدر می‌داند، تا جایی که می‌دانم در تمام عمرم این زن را ندیده‌ام. او برای من کاملاً غریب است. دو یا سه نفر بیشتر نیستند که می‌توانم ببینم و بشناسم.

فقط قوی و بسیار دلیر باش تا بر حسب تمامی شریعتی که بنده من، موسی تو را امر کرده است متوجه شده، عمل نمایی. زنهر که از آن به طرف راست یا چپ تجاوز نکنی تا هر جایی که روی، کامیاب شوی. این کتاب تورات از دهان تو دور نشود، بلکه روز و شب در آن تفکر کن تا بر حسب هر آن چه در آن مکتوب است متوجه شده، عمل نمایی زیرا هم چنین راه خود را فیروز خواهی ساخت، و هم چنین کامیاب خواهی شد. آیا تو را امر نکردم؟ پس قوی و دلیر باش؛ مترس و هراسان مباش زیرا در هر جا که بروی یهوه خدای تو، با توست."

۴۸- [برادر برانهام، یوشع ۱۰: ۱۲ - ۱۴ را می‌خواند]. "آنگاه یوش در روزی که خداوند آموریان را پیش بنی اسرائیل تسليم کرد، به خداوند در حضور بنی اسرائیل تکلم کرده، گفت: ای آفتاب بر جبعون بایست و تو ای ماه بر وادی ایلون. پس آفتاب ایستاد و ماه توقف نمود تا قوم از دشمنان خود انتقام گرفتند." مگر این در کتاب یasher مکتوب نیست که آفتاب در میان آسمان ایستاد و قریب به تمامی روز به فرو رفتن تعجیل نکرد. و قبل از آن و بعد از آن روزی مثل آن واقع نشده بود که خداوند آواز انسان را بشنود. زیرا خداوند برای اسرائیل جنگ می‌کرد.

۴۹- خدا به کلام خویش برکت بدهد. حال موضوع امروز عصر «پارادوکس».

۵۰- کلمه‌ی «پارادوکس» تا جایی که من آن را جستجو کردم، و مطمئن هستم که درست می‌گوییم، طبق لغت نامه وبستر^{۲۵} کلمه پارادوکس به معنی «چیزی باور نکردنی، اماً واقعی» می‌باشد. همه ما این مثل قدیمی را شنیده‌ایم که می‌گویند حقیقت...

(به آن چه می‌گویند؟) «حقیقت عجیب‌تر از افسانه است.» چون زمانی که یک نفر حقیقت را می‌گوید، گاهی بسیار عجیب است.

۵۱- یکی از دوستانم را می‌شناسم که اهل کلرادو^{۲۶} است، آنها یک تحقیق روی گوزن‌ها داشتند. ۲۱ رأس گوزن در گله وجود داشت. زمانی که دوست من از شکار در آنجا بازگشت، نگهبانان به سمت او آمدند. آنها هزینه‌ی زیادی برای نگهداری یکی از این استوموبیل‌ها^{۲۷} می‌پرداختند تا برگردند و وضعیت گوزن‌ها را بررسی کنند. دوست من گفت: "نیازی نیست این همه پول هزینه کنید. من می‌توانم به شما بگویم که چند گوزن در گله هستند." آنها خنده‌یدند و گفتند: "چند رأس؟"

۵۲- او گفت: "نوزده رأس" و گفت: "بیست و یک رأس بود و من دو رأس آن را کشتم."

۵۳- نگهبان به او خنده‌ید و گفت: "می‌دانی، تو مجاز به کشتن تنها یک گوزن بودی." و گفت: "می‌دانم که این کار را کردی."

۵۴- او گفت: "خوب، من این کار را کردم. بیست و یک گوزن آنجا بود و من دو گوزن را کشتم."

۵۵- نگهبان فقط خنده‌ید و برگشت. این چیزی بود که حقیقت داشت. نوزده گوزن. می‌بینید؟

باشیم. ای خداوند! تا جایی که مردم حضور تو را در اینجا بینند. که کلام تو دیروز، امروز و تا ابدالآباد همان است. چون تو آن کلام هستی. برای بیماران، خداوند! برای آنانی که درد می‌کشند. شاید از بسیاری از بخش‌های مختلف کشور در اینجا باشند. عده‌ای از مردم، آنان باید... آنها رنج می‌کشند، پس نمی‌توانستند از جلسه بهره ببرند. در غیر این صورت، اگر آنها شفا نیافه بودند، دعا می‌کنم که تو آنها را شفا بدھی. عطا کن خداوند! و حال ما تنها بشر جسمانی هستیم که تنها می‌توانیم کلام را موضعه کنیم و بگوییم آن چه که تو گفته حقیقت است. اینک تو هستی که حقیقت آن را آشکار می‌کنی دعا می‌کنم که این را به نام عیسی عطا کنی. آمين!

۱۶۶- می‌خواهم توجه کنید. برای یک لحظه. تا جایی که می‌دانم همه کسانی که در ساختمان هستند را نمی‌شناسم. شما نیازی ندارید که برای شفا حتماً این بالا باشید. همه این را می‌دانید. می‌دانید؟

۱۶۷- یک بار، زنی بود که نتوانسته بود کارت دعا بگیرد. آن زن ردای او را لمس کرد. او برگشت و اطراف خود را نگریست و گفت: "چه کسی مرا لمس کرد؟" همه این را انکار می‌کردند. او اطراف را نگریست و زن را دید. او نمی‌توانست خود را مخفی کند. می‌دانید، روح خدا که در او بود، او را هدایت کرد، او کلمه بود. و درست به سمت زن هدایت شد و مشکل زن را گفت. زن خونریزی داشت و شفا پیدا کرده بود. آن زن به این ایمان داشت. و فوراً در بدن خود احساس کرد که خونریزی متوقف شده است. درست است. همان جا متوقف شده بود.

۱۶۸- او امروز نیز همان است. شما لازم نیست که حتماً اینجا باشید. کتاب مقدس در عهد جدید می‌گوید که عیسی مسیح کاهن اعظم ماست. آیا ما به آن ایمان داریم؟

دنیا است. او می‌دانست که آنها از این روش‌ها و چیزها خارج خواهند شد. اما آنها مرا بیش از این نخواهند دید. چون او وعده داده است که تا انقضای عالم همراه شما خواهم بود. درست است؟ [آمین!] و کتاب مقدس در عبرانیان ۱۳ : ۸ می‌گوید: "او دیروز، امروز و تا ابدالآباد همان است." شما به آن ایمان دارید؟ [آمین!] این یک وعده است.

۱۶۲- حال نیازی نیست که شما این بالا باشید تا شفا پیدا کنید. تنها کاری که باید انجام دهید این است که به کلامی که حقیقت است، ایمان داشته باشید. حال از شما می‌خواهم که چند لحظه آرامش را حفظ کنید.

۱۶۳- همه آمدند بیلی؟ شماره ۲ را در بیاور، شماره ۳۳ چی می‌گویی؟ [یک برادر می‌گوید: "شماره ۳" شماره ۳ کارت دعای شماره ۳، لغت مکزیکی برای شماره ۳ چیست؟ کسی می‌تواند بگوید؟ [یک نفر می‌گوید: "ترس"]^{۲۲} بسیار خوب مطمئناً این را شنید. کسی که کارت دعای شماره ۳ را دارد لطفاً به جلوی صفحه دعا بیاید. او به بله، فکر کنم یک نفر بود که کارت را داشت، در حالی که نمی‌دانست آن را دارد. بسیار خوب حالا...

۱۶۴- آیا همه شما با تمام قلب ایمان دارید؟ بسیار خوب. دوباره دعا کنیم.

۱۶۵- خداوند عیسی! ما دریاقتم که می‌توانیم کلام را بخوانیم و آن را با بهترین دانش خود شرح دهیم. اما، خداوند! تنها تو هستی که می‌توانی این را تأیید کنی. تو تنها کسی هستی که می‌توانی بگویی این درست است یا غلط. و پدر، امروز دعا می‌کنم تا چشمان این مردم باز شود، تا در این بعد از ظهر شاهد یک پارادوکس

۵۶- او به سمت من برگشت و گفت: "می‌بینی؟ اگر کسی فقط حقیقت را بگوید، مردم آن را نمی‌پذیرند." می‌بینید، فقط کافی است حقیقت را بگویید. بعد این حقیقت مطمئناً عجیب‌تر از یک افسانه خواهد بود.

۵۷- این کتاب یوش است. در حقیقت، کتابی در مورد رهایی در عهد عتیق. ما باید توجه کنیم که یک کتاب رهایی است. چون رهایی آن دو بخش دارد. رهایی در هر جایی دو قسمت دارد، که «خارج شدن از... و رفتن به سوی...» می‌باشد. یعنی هر رهایی دو بخش «خروج از... و ورود به...» را دربرمی‌گیرد.

۵۸- از آنجایی که موسی نمایندهٔ شریعت بود که آنها را از مصر بیرون آورد. یوش نمایندهٔ فیض بود که آنها را به سوی سرزمین وعده برد. طریق دیگر این بود که شریعت و فیض دو جنبه فرمان خدا بودند. حال شریعت آنها را بیرون آورد و یوش آنها را داخل برد.

۵۹- این هم چنین برای زمان ما نیز صدق می‌کند. این بیانگر حرکتی است که آنها از مصر به سمت سرزمین موعود داشتند. حال ما نیز از هرج و مرج دنیاً مصر در مسیری به سمت سرزمین موعود هستیم. «در خانه پدر من منزل بسیار است والا به شما می‌گفتم می‌روم تا برای شما مکانی حاضر کنم». (یوحنا باب ۱۴) «خروج از...» و حرکت به سمت «ورود به...».

۶۰- شریعت بوجود آمده تا ما تشخیص دهیم که در کجا اشتباه کردیم. اما فیض سبب بخشش ما می‌شود. شریعت هیچ امیدی برای رهایی ندارد. چون آن... هیچ رحمتی در خود ندارد. چون شریعت تنها نشان می‌دهد که شما گناهکارید. اما فیض به شما نشان می‌دهد که چطور از آن خارج شوید. شریعت پلیسی است که شما را به زندان

می اندازد. اماً فیض مانند فداکاری کسی است که جریمه‌ی شما را پرداخت کرده، شما را از زندان خارج و به دنیای آزاد (فیض) وارد کرده است.

۶۱- افسُس، فکر می‌کنم همین را در عهد عتیق و در کتاب یوشع، به درستی پیدا می‌کنیم. کتاب افسیان عهد عتیق می‌تواند عنوانی مناسب برای کتاب یوشع باشد. چون مطمئناً با آن مطابقت می‌کند.

۶۲- ما یوشع را در مقام نماینده‌ی فیض و یا نوعی دلجویی می‌بینیم. که البته در آن زمان، شریعت نمی‌توانست وجود داشته باشد.

۶۳- به همین صورت پیغامی که مردم را به جلو می‌برد نیز متقارن با یک پیغام قبلی نمی‌شود. این عمل به وقوع نخواهد پیوست و به همین دلیل شما امروز دچار مشکل هستید. عیسی گفت: "آیا کسی تگه‌ای از جامه نو را به جامه کهنه وصله می‌کند؟ یا شراب نو را در خمره‌ای کهنه می‌ریزد؟" آنها از بین می‌روند. آنها تحمل ندارند.

۶۴- یوشع اصلاً نمی‌توانست تا قبل از رحلت موسی در جایگاه خدمتی خود قرار بگیرد. اینجا در آیه اوّل شما این را می‌بینید: "بنده من موسی وفات یافته است. اینک برخیز و این قوم را به سرزمین موعود ببر." موسی، که شریعت را نمایندگی می‌کند خدمت مقتضی زمان خود را انجام داده است. این شریعت است که خدمت خود را انجام داده است.

۶۵- آنها واقعاً اقدام کردند تا با فیض شروع کنند. پیش از این که شریعت داشته باشند، فیض داشتند. مادامی که در مصر بودند، بدون شریعت، در آنجا هیچ کس

۱۵۸- حال کارت‌های دعا را صدا می‌کنیم تا افراد بیایند. نمی‌توانیم افراد زیادی را دعوت کنیم. چون با نگاهی به ساعت، من فکر می‌کنم که تا ساعت چهار که باید جلسه را به اتمام برسانیم حدود بیست دقیقه وقت داریم. حال از کارت دعای، گمانم A شروع می‌کنیم A-یک.

۱۵۹- چه کسی کارت دعای شماره A-یک را دارد؟ فقط یک بار شما را صدا می‌کنیم. بسیار خوب، کارت دعای A-یک، چه کسی است؟ دست خود را بلند کنید. در ساختمان هستید؟ بسیار خوب بیایید. از راه دور در آن پشت. اگر قادر هستید. می‌توانید بیایید. ۱، ۲ کارت شماره دو را چه کسی دارد؟ شماره دو، ممکن است دست خود را بلند کنید اگر... می‌توانید راه بروید؟ بسیار خوب، بیایید اینجا. این کنار. سه. اگر سریع دست خود را بلند کنید می‌توانم شما را پیدا کنم. خیلی نمی‌توانیم منتظر باشیم. کارت دعای شماره ۳، ممکن است دست خود را بلند کنید؟ بسیار خوب، آن آقا در آن پایین، به اینجا بیایید.

۱۶۰- کارت شماره ۴، ممکن است سریع دست خود را بلند کنید؟ در سریع ترین زمان ممکن، کارت دعای شماره ۴، بسیار خوب، شماره ۵. وقتی صدا می‌کنم بلند شوید. شماره ۵. بسیار خوب، شماره ۶. شماره ۷، شماره ۸، شماره ۹، شماره ۱۰. همین جا آقا، حالا ۱۰، بسیار خوب، ۱۱، ۱۲، ۱۳، ۱۴، شما که می‌آمدید ۱۴ بودید آقا؟ بسیار خوب ۱۴، ۱۵، بسیار خوب، برای الآن دیگر کافی است.

۱۶۱- حال بینید، می‌خواهم تمام توجه خود را به من بدهید. عیسی مسیح این وعده را داده است که: «بعد از اندک زمانی جهان دیگر مرا نخواهد دید، اما شما مرا می‌بینید». شما به این ایمان دارید؟ [جماعت می‌گویند: "آمین!"] دنیا، دنیا، احکام این

حال خروج از در بود. گفتم یک دقیقه صبر کن پسر. یک دقیقه صبر کن." و پسرم ادامه داد و جریان را برای من توضیح داد.

۱۵۴- گفتم: "بگذار نسخه را بیینم پسر." بعد گفتم: "یک دقیقه صبر کن پسرم. من دارو را برایت می آورم."

۱۵۵- "به آن پشت رفتم و داروهایی را که پزشک در نسخه نوشته بود را برایش آماده کردم. نزد آنها برگشتم، آنها هنوز پولی دریافت نکرده بودند. در حالی که نمی‌دانستم پول را خواهم گرفت یا نه، دارو را به او دادم. اما فقط فکر می‌کردم که خواهم گرفت." و ادامه داد: " فقط احساس کردم که باید این کار را انجام بدهم. زمانی که من دارو را در دست زن گذاشتمن مردی را دیدم که اینجا ایستاده بود. او خداوند عیسی بود." و گفت: "بعداً آنچه کتاب مقدس گفته است را خواندم." «به اندازه‌ای که برای این کوچک‌ترین‌های من انجام دهید، برای من انجام داده‌اید.» او گفت: "بilly، برای چشمان من چه اتفاقی افتاد؟ آیا من واقعاً این را دیدم؟"

۱۵۶- من گفتم: "بله قربان! من ایمان دارم، من ایمان دارم که شما به وظیفه خود بعنوان یک دارو فروش نسبت به فوریتی که آن زن نیاز داشت انجام داده‌اید." عیسی گفت: "هر آن چه که برای این دیگران انجام دهید برای من انجام داده‌اید." من به این ایمان دارم.

۱۵۷- و من ایمان دارم که همین امروز، همین جا، به این مردم نشان می‌دهد که عیسی مسیح می‌تواند خود را آشکار کند. کلامی که امروز بعد از ظهر درین ما جسم شود. شما ایمان دارید؟ [جماعت می‌گویند: "آمین!"] خدا به شما برکت بدهد.

کاهن یا چیز دیگری نبود؛ اما آنها شریعتی نداشتند. شریعت داده نشده بود. فیض، یک نبی برای آنها فراهم آورد. هم چنین فیض یک فدیه برای آنها مهیا کرد. یک برهی قربانی. ما در این هفته به آنجا خواهیم رسید. به قربانی، به خون، چون شفای شما در آنجا قرار گرفته است. فیض قبل از شریعت، همراه با شریعت و بعد از شریعت بود.

۶۶- همین طور یوشع (نماینده‌ی فیض) در تمام زمان شریعت وجود داشت. اما تا زمانی که شریعت در جایگاه شایسته خود قرار گیرد، نمی‌توانست خدمتی انجام دهد.

۶۷- کلیساي دنيا نيز در اين روزهای آخر چنین است. در طول زمان سهم خود را انجام داده است. اما زمانی خواهد رسيد که باید متوقف شود. هم‌چنین در طول مسیر باید به افسسیان برسد. درست مثل دیگر مسیرها. یک افسسیان باید اتفاق بیفت، یک افسسیان در این سفر؛ خواهید دید.

۶۸- همان‌طور که اشاره کردم، در حالی که شریعت قادر به نجات یک گناهکار نبود، از این رو سرزمین موعود نمایانگر یک روز فیض بود. می‌بینید، شریعت نمی‌توانست آنها را به این مسیر وارد کند.

۶۹- اگر توجه کرده باشید، در مسیر آنها سه مرحله قرار داشت. ابتدا آماده شدن از طریق ایمان زیر پوشش برهی قربانی در مصر. بعد از دریای سرخ عبور کردن و وارد صحرا شدن. یک جدایی که نمایانگر مرحله‌ی دیگری از این سفر بود.

۷۰- هنگام آماده سازی، و پس از این که همه آماده شدند و به دریای سرخ رسیدند، مجدداً اشکالی در آنجا وجود داشت. قوم با این که معجزات خداوند را به

چشم دیده بودند، هنوز ایمان نداشتند. و خدا دریای سرخ را گشود و آنها را پیش برد، و ما آموخته ایم که تمام قوم در موسی، زیر ابر و دریا تعمید داده شدند.

۷۱- حال آنها توبه کرده و تعمید داده شده بودند. خارج شده بودند تا در یک زندگی جدید گام بردارند. در یک سرزمین جدید، در یک مسیر تازه، در میان مردمی جدید و دست خدا با آنها بود. اما سرانجام اتفاقی رخ داد. در این گامی که بر می داشتند، از حرکت در فیض، راضی و خشنود نبودند. آنها می خواستند به سمت چیزهایی حرکت کنند که خود قادر به انجام آن باشند.

۷۲- و اینجاست که امروزه مردم فکر می کنند در قبال شفای الهی، یا هر عمل دیگری از فیض، کاری وجود دارد که باید انجام دهن. به جز ایمان، کاری نیست که شما بخواهید انجام دهید، فقط به خدا ایمان داشته باشید.

۷۳- و آنها «قوم اسرائیل» اگر ادامه داده بودند، وعده تحت شریعت به آنها داده نمی شد. قبل از شریعت به آنها وعده داده شده بود، بدون هیچ شرطی. «این زمین را به تو داده ام، به آن داخل شو.» اما قبل از این که به وعده برسند آنها مصمم بودند و تصمیم گرفته بودند که خودشان کاری انجام دهن.

۷۴- و ما هنوز این را در میان بشر پیدا می کنیم. ما تمایل داریم که این گونه باشیم. «کاری هست که من باید انجام دهم.» ما همیشه حس می کنیم که باید کاری انجام دهیم.

۷۵- شما باید کاری در این مورد انجام دهید. این رهایی شما از اراده و فکر خودتان به سمت اراده و فکر خداوند قادر مطلق است و این پایان کار است. فقط وعده

به او دست می داد. برای او دعا شده بود و او شفا پیدا کرده بود. او گفت: "آنها دیگر برای دریافت داروی بیشتر باز نگشتند و من تمام مدت آنها را می بینم. آنها هرگز دیگر دچار این قبیل حمله ها نشدند و من می خواهم به تو بگویم به آن چیزی که می گویی ایمان دارم."

۱۵۰- و ادامه داد: "پسرم که اینجاست در سال های رکود کاری در فروشگاه بود. گفت: "منتظر مرد جوانی بود که برای دریافت دارو در صف بود." او گفت: "یک مرد با همسر خود به اینجا آمد. زنی کوتاه قد، که با یک نگاه می توانستی دریابی که هر لحظه امکان زایمان او هست. او نمی توانست بیش از این در صف بایستد. بنابراین شوهرش در حالی که او را به شانه خود تکیه داده بود او را به سمت در آورد."

۱۵۱- دوستم ادامه داد، پسرم برخاست و گفت: "می توانم کمکتان کنم؟" مرد گفت: "بله، این نسخه پزشک است." و ادامه داد: "اما می خواهم مطلبی را برای شما بیان کنم، من... ما هنوز پولی نگرفته ایم... ما از بخش حسابداری پول دریافت خواهیم کرد. اما همسر من نمی تواند بیش از این بایستد و دکتر گفته است که باید فوراً دارو را مصرف کند." و گفت: "اگر دارو را به من بدهی من به آنجا می روم و در صف می ایستم تا پول را دریافت کنم."

۱۵۲- پسر من گفت: "متأسنم آقا. این برخلاف قوانین ماست که بدون دریافت وجه دارو را تحويل بدھیم." می دانی که اوضاع در آن سال ها چگونه بود. و پسر گفت: "من برای او متأسف هستم ولی نمی توانم این کار را انجام دهم."

۱۵۳- دوستم گفت: "من آن پشت نشسته بودم و مشغول خواندن روزنامه بودم. بالا رانگاه کردم و به آن سمت حرکت کردم. چیزی پر قدرت قلبم را گرم کرد. او در

۱۴۵- خداوند! بگذار تا کاشته بشوم، بگذار نسبت به خودم و هر چیزی که در اطراف من است بمیرم. اما امروز نسبت به کلام خدای زنده در میان ما هوشیار باشیم. چند لحظه دعا کنیم.

۱۴۶- خداوند عیسی! تو پارادوکس هستی، تو که جسم شدی و در بین ما ساکن شدی ای پدر آسمانی، دعا می کنم تا در این بعد از ظهر خود را به ما آشکار کنی و حضور خود را ظاهر سازی. نه تنها به ما اثبات کنی... گمان می کنم نود در صد یا بیشتر کسانی که اینجا هستند به هر کلمه آن ایمان دارند. اما اجازه بدہ تا امروز تو را دوباره بینیم و دریابیم که کلام تو در تمام دنیا در حال گردش است. درست مثل یک صحنه ضبط شده. بگذار تا در آن حرکت کنیم. خداوند بگذار تا در آن وارد شویم و تنها شنونده آن نباشیم. مثل این که یک انسان سخن می گوید. بلکه عطا کن تا اشخاصی که در اینجا هستند به شباهت کلام تو در بیایند. خداوند! آماده ایم تا نسبت به افکار خود بمیریم و بینیم که تو وعده را حفظ می کنی (هر کاری که من می کنم شما نیز خواهید کرد). دعا می کنم که به نام عیسی این را به ما عطا کنی. آمين!

۱۴۷- قبل از این که صفحه دعا را تشکیل دهیم. یک روز با یکی از دوستان قدیمی که دکتر بود داشتم بستنی می خوردم. او گفت: "بیلی، می خواهم چیزی از تو پرسم." گفتم: "بسیار خوب."

۱۴۸- او گفت: "آیا به... ایمان داری." جواب دادم: "مطمئناً. اینجا بود که به این پارادوکس رسیدم."

۱۴۹- او گفت: "می دانم که ایمان داری." او در مورد یک فرد مطمئن که سالها به او داروهای قوی صرع را فروخته بود صحبت می کرد، که روزی هفت یا هشت حمله

او را بگیرید. به هیچ چیز دیگری فکر نکنید. با آن حرکت کنید و خدا مابقی کارها را انجام می دهد. این تمام چیزی است که وجود دارد.

۷۶- بعد آنها خواستار شریعت شدند، خداوند همیشه آرزوی قلب شما را به شما می دهد. این وعده اوست. اما ما متوجه می شویم، وقتی که آنها یک قدم از آن وعده ای که خداوند به آنها داده بود، روی برگرداندند، تا زمانی که شریعت برداشته شد، آن مثل خاری در جسمشان بود. این یک خار در بدن بود.

۷۷- هر کاری که شما تلاش می کنید تا خودتان آن را انجام دهید، همیشه باعث سرافکنگی شما می شود. باعث زیان شما می شود. فقط به سادگی به خدا ایمان داشته باشید و او این را انجام می دهد. خدا چه وعده ای داده است؟ (و من خدای تو هستم که تو را از زخم هایت شفا می دهم). می بینید؟ «هر گاه کسی از شما بیمار باشد کشیشان کلیسا را طلب کنید». او وعده داده است: «اعمالی که او انجام داد در کلیسای او نیز انجام خواهد شد».

۷۸- چرا ما باید پذیرای تشکیلاتی باشیم که باعث حذف از کتاب می گردد؟ می بینید، این، این مثل خاری در بدن است. و اینجا در آخر زمان، دوباره با آن مواجه می شویم، رودرورو، این مربوط به متديستها، باپتيستها، پرزبیتريها و سايرين است. می بینید. شما، شما نمی توانيد ادامه بدهيد. شما مجبور به بازگشت به سرتا سر انجیل هستید. این برای انسان كامل ساخته شده بود، توسط یک خدای كامل که جسم شد و میان ما ساکن گردید و ما می دانیم که این چيزها حقیقت دارند.

۷۹- حال اگر توجه کنیم مسیر آنها بعد از آن در صحرا جایی است که آنها بزرگ ترین اشتباهی را که اسرائیل تا هنگام جلجتا مرتکب شدند را انجام دادند.

(خروج باب ۹) یعنی زمانی که شریعت را به جای فیض پذیرفتند. آنان فیض را داشتند. آنها یک نبی داشتند. آنها یک بره قربانی داشتند. آنها فدیه را داشتند. آنها از دریای سرخ عبور کرده بودند. آنها از زخم‌های خود شفا یافته بودند. آنها آب از صخره داشتند. آنها من آسمانی را داشتند. هر چیزی که نیاز داشتند برای آنها فراهم شده بود و آنها هنوز چیز دیگری می‌خواستند.

۸۰- این دقیقاً یک الگوی کامل از افسسیان امروز ماست. ما با لوت بریون آمدیم و به سمت تقدیس رفیم. با متديست و پنطيکاست به سمت احیا رفیم. مسیر صحرا نیز دقیقاً به همین صورت بود. زمانی که خدا ما را بریون آورد، این کار را به خوبی انجام دادیم. اما بعد چه کردیم؟ خواستیم شیوه دیگران باشیم. حال ما در می‌یابیم، فقط فیض است که ما را به جلو می‌برد، نه شریعت.

۸۱- در اینجا یوشع الگوی خدمت زمان آخر است. می‌بینید؟ حال، آن سه مرحله مسیر صحرا را به یاد بیاورید. تمام آن متوقف شد. ابتدا شریعت و همه چیز باید متوقف می‌شد تا یوشع... و یوشع همان کلمه عیسی «یهوه، نجات دهنده» است، که آنها را از صحرا گرفت و به سرزمین موعود برد. من موانع زیادی را می‌شناسم...

۸۲- قصد مخالفت با پژوهشگران را ندارم، اما موانع زیادی هست که نمی‌توان گفت سرزمین موعود نمایانگر ملکوت است. این نمی‌تواند نمایانگر ملکوت باشد. نمی‌تواند؛ چون آنها جنگ داشتند، رنج داشتند، آشتفتگی و مواردی مشابه این داشتند. این نمایانگر سرزمین موعود نیست.

۸۳- اما به اختلافاتی که درست قبل از ورود به سرزمین وعده در بین آنها رشد کرده بود توجه کنید. و هارون یکی از بزرگ‌ترین چیزها بود. او این رهبری یک نفره

است. کتاب مقدس در عبرانیان ۱۳ : ۸ می‌گوید: "او دیروز، امروز و تا ابدالآباد همان است." این پارادوکس است. چون باید انجام شود. «آسمان و زمین زایل خواهد شد اما کلام من زایل نخواهد شد». او گفته است پس باید انجام شود.

۱۴۲- دوستان! من ایمان دارم که او دیروز، امروز و تا ابدالآباد همان است. ایمان دارم که او در این بعد از ظهر می‌تواند اینجا باعث یک پارادوکس باشد. چون او خود وعده داده است، پس رخ خواهد داد.

۱۴۳- چه بسیار وعده داده است، و چه بسیار وعده‌هایی که تا این دوره که ما در آن زندگی می‌کنیم در کتاب مقدس موجود است. دوباره دوره افسسیان از دوران کلیسا. ما هفت دوره کلیسایی داریم و به ما وعده داده شده است که در دوران لائودیکیه یک افسسیان دیگر خواهد بود. این درست است و ما اینجا هستیم. من با تمام قلب ایمان دارم که عیسی مسیح وعده داده است.

۱۴۴- همان طور که در آخرین پیغام چند هفته پیش اینجا و در برابر آن دیوار گفتم، هر بار که انگشت خود را حرکت می‌دهید، اثر آن دور تا دور دنیا می‌رود و هرگز توقف نخواهد کرد. هر حرکتی که انجام دهید در داوری خواهد دید. تلویزیون این را اثبات کرد، بُعد چهارم را. چون تلویزیون آن تصویر را خلق نمی‌کند، بلکه تنها امواج را از یک مجرّاً عبور می‌دهد و شما یک تصویر می‌بینید. رنگ، همه چیز، هر حرکت اشیاء که در دنیا اتفاق می‌افتد یک سابقه می‌سازد. روزی سابقه شما بسته خواهد شد و شما باید به آن سوابق پاسخ بدهید. این درست است.

۱۳۷- او گفت: "نیکو گفتی که شوهر نداری. زیرا که پنج شوهر داشتی و آن که آن داری شوهر تو نیست. این سخن را راست گفتی".

۱۳۸- زن گفت: "ای آقا! می بینم که تو نبی هستی." آنها صدھا سال بود که یک نبی ندیده بودند. و دوباره گفت: "البته می دانیم که مسیح می آید. پس هنگامی که او بیاید از هر چیز به ما خبر خواهد داد." او گفت: "من او هستم."

۱۳۹- [فضای خالی روی نوار] یک پارادوکس محقق شده بود و این حقیقت انجیل بود. انجیل این وعده را داده بود و اینجا اتفاق افتاد تا آن چه که گفته بود را محقق کند.

۱۴۰- حال بگذارید شرح یک پارادوکس با شکوه را به شما بدهم. یک دقیقه. در یوحنّا ۱۲: ۱۴ عیسی گفت، ایماندارانی که به او ایمان بیاورند، همان کارها را خواهند کرد. درست است؟ خدایی که قوانین و وعده‌ها را می‌دهد، باید آن وعده‌ها را حفظ کند تا خدا باشد. او این را حفظ می‌کند. تا به خدا فکر کنند... چرا... این خود یک پارادوکس است. چون اگر خدا وعده‌ای می‌دهد، نمی‌تواند آن وعده را نقض کند. او به قوم خود وعده داده و قوم او هم برای انجام آن وعده‌ها، باید در سرتاسر دوران، تا بازگشت دوباره او را متابعت کنند. «در تمام عالم بروید و جمیع خلائق را به انجیل موعظه کنید. هر که ایمان آورده تعمید باید نجات یابد... و این آیات همراه ایمانداران خواهد بود.» او باید کلام را حفظ کند. چون او این را گفت. این از دهان او خارج شد. پس باید تحقیق پیدا کند.

۱۴۱- تمام کتاب مقدس باید تحقیق پیدا کند. پس این که بشنویم عیسی پسر خدا بیان کند: "کارهایی که من می کنم شما نیز خواهید کرد." به تنها یک پارادوکس

را نمی‌خواست. داتان، و این که چگونه آنها نزد موسی آمدند و تلاش کردند به او بگویند که «پیغام باید این معنی را داشته باشد.» و یک تفسیر متفاوت بر آن بیفزایند، افکار شخصی خود را به جای حقیقتی که وجود داشت قرار دهن. و تمام آنها هلاک شدند. همه آنها! عیسی گفت: "هیچ یک از آنها نماند مگر آن که هلاک شد."

۸۴- آنها گفتند: "پدران ما در بیابان چهل سال من را خوردند." (یوحنّا باب ۶) عیسی گفت: "و همه آنها مرده‌اند."

۸۵- مرگ به معنی جدایی ابدی است. آنها در حالی که از شنیدن پیغام بهره‌مند شدند، همگی مرده‌اند. از من که نازل می‌شد بهره‌مند شدند. نه من دیگری، بلکه من حقیقی.

۸۶- اما وقتی که زمان بگذارد با این داکترین غلط رسید که «همه ما یک هستیم، چرا با هم همراه نشویم و اجازه دهیم که فرزندان ما با یک دیگر ازدواج کنند؟ ما امت بزرگی هستیم. ما شما را با خود قوم بزرگی می‌سازیم.» حال هر کس با یک درک عادی روحانی می‌تواند دریابد که همین امر امروز در حال رخ دادن است. همه آنها با هم ازدواج کردند. و این یک گناه نابخشودنی بود. این اسرائیل هرگز بخشیده نمی‌شد، و بعد یوشع برای خروج بلند شد.

۸۷- در باب ۶ مکافهه ما آموخته‌ایم، بله، گمان می‌کنم هفت مهر در باب ۶، آن کتاب باید با هفت راز، مُهر می‌شد. مکافهه ۶، و در ایام آخر، مکافهه ۱۰، می‌فهمیم که رسول دوران آخر در لائودیکیه، در خلال نبوّت اوست که هفت مهر باید باز شوند. هفت راز، هفت لایه از اسرار که باید باز شوند.

۸۸- در هر دوره‌ای بعضی از آنها متوقف شدند. اصلاحگران زمانی برای توجه به آن نداشتند. در ایام لوتر، او تنها عدالت به وسیله ایمان را موعظه می‌کرد. او رفت، آنها یک کلیسا بنا کردند. بعد از آن وسلی آمد، او تقدیس را موعظه می‌کرد. و بعد از آن پنطیکاستی‌ها آمدند.

۸۹- اما بر طبق مکافته باب ۱۰ و ملاکی باب ۴ و لوقا ۲۲:۱۷ و... به ما وعده یک دوره افسیان که باید بیاید، داده شده است. دوستان، یک دوره افسیان باید بیاید، که در آن اسرار هفت لایه کلام خدا باید باز شوند. و در دوران لائودیکیه است که باید این اتفاق بیفتد. ایمان دارم که ما اکنون آنجا هستیم.

۹۰- ایمان دارم که در سایه‌ی آمدن پسر خدا هستیم. و مثل یوش، که درست قبل از افسیان برخاست، یوختای تعیید دهنده درست قبل از افسیان بعدی برخاست. و به ما وعده یک دوره افسیان دیگر داده شده است. این امر اینجا در کتاب مقدس پیشگویی شده است. از این رو فکر می‌کنم که ما دوباره در دوران افسیان زندگی می‌کنیم. دوباره بازگشت به... ما وعده به چیزی داده شده‌ایم که در خلال آن هفت دوره رها شده بود.

۹۱- شما نمی‌توانید چیزی به کتاب اضافه و یا از آن کم کنید. مکافته ۲۲:۱۸ می‌گوید: "... اگر کسی بر آنها بیفزاید خدا بلایای مکتوب در این کتاب را بر وی خواهد افزواد." پس نمی‌توانیم چیزی اضافه و یا کم کنیم.

۱۳۱- مرد متحیر گفت: "آیا هرگز مرا می‌شناختی؟" این غیر معقول است. بله آقا! این غیر قابل شرح است. او گفت: "چگونه مرا شناختی؟"

۱۳۲- عیسی گفت: "قبل از این که فیلیپ تو را فرا بخواند و زمانی که زیر درخت ایستاده بودی تو را دیدم." یک پارادوکس!

۱۳۳- او باید از سامرہ عبور می‌کرد، و زمانی که به سامرہ رفت، بیرون شهر در انتظار شاگردان خود که برای خرید غذا رفته بودند، نشسته بود. متوجه زنی بد نام شد که به سمت چاه می‌آمد. او به زن گفت: "ای زن برای من آب بکش، یا برای من آب بیاور."

۱۳۴- زن گفت: "این مرسوم نیست که تو از من درخواست کنی. من سامری هستم و تو یک یهودی هستی. ما با شما سرو کاری نداریم."

۱۳۵- عیسی گفت: "اگر می‌دانستی که با چه کسی حرف می‌زنی..." خوب توجه کنید یک پارادوکس در حال وقوع است. از دست ندهید. گفت: "چگونه این را می‌گویی؟ من، من زن سامری هستم و تو یک یهودی هستی. ما هیچ ارتباطی نداریم."

۱۳۶- عیسی گفت: "لکن اگر می‌دانستی که با چه کسی حرف می‌زنی، یا چه کسی با تو حرف می‌زند، آنگاه تو از من درخواست آب می‌کردد." و او تا جایی ادامه داد که مشکل زن را نشان داد و گفت: "برو و شوهر خود را به اینجا بیاور." و زن گفت: "من شوهری ندارم."

۱۲۵- و در نهایت چیز دیگری که اثبات می کرد او مسیح بود. او باید به درستی می آمد تا به کلام پاسخ بگوید. و کلام به زبان نبی گفته بود: "خداند خدای شما نباید مثل من از میان شما مبعوث خواهد نمود."

۱۲۶- مردان زیادی برخواستند. آنها برای صدها و صدها سال نبی نداشتند. آنها تنها مردان بزرگ و کاهنان را داشتند. همان طور که تاریخ بین ملکی و متی را مرور می کنیم، در بین قوم برای چهار صد سال مردان بزرگ بودند اما نبی میان قوم نبود.

۱۲۷- زمانی که او به صحنه آمد تا ثابت کند همان افسسیان است که آشکار شده است. یوحنای تعمید دهنده این را اعلام کرد. اما آن عیسی بود. او خود کلام آشکار شده بود.

۱۲۸- روزی پطرس که نامش شمعون بود به نزد او آمد. عیسی آنجا ایستاده بود و هر گز در زندگی خود آن مرد را ندیده بود. خوب گوش کنید. به آن مرد نگاه کرد و گفت: "نام تو شمعون پسر یونا است." این یک پارادوکس بود. مطمئناً بود. قطعاً یک پارادوکس بود.

۱۲۹- فیلیپ که آنجا ایستاده بود وقتی این را شنید که تمام هویتش را می داند، دریافت که او مسیح است. او قطعاً مسیح بود. او به این ایمان داشت. او بی حس نبود، کور هم نبود. او مایل‌ها به سمت ساحل دوید و دوست خود نتائیل را فرا خواند و زمانی که در راه بود... ایمان آن مرد می توانست کس دیگری را به جلسه بیاورد تا بیند.

۱۳۰- زمانی که او به نزد عیسی می آمد عیسی گفت: "اینک اسرائیلی حقیقی که در او ایرادی نیست."

۹۲- پس می دایم که لوتر نتوانست به آن برسد، ولی هم همین طور، اصلاحگران دیگر مثل ناکس،^{۲۸} فینی،^{۲۹} کلوین^{۳۰} وغیره هم همین طور. آنها تماماً آن نرسیدند، اما آن چه که انجام دادند حقیقت انجیل بود.

۹۳- اما حالا در روزهای آخر، توسط کلام، قدرت ادراک به ما داده شده است و ما در ک می کنیم، چون یک دوره افسسیان خواهد آمد. و ما در اینجا هستیم. حالا پارادوکس! من آن را معلق می گذارم چون تنها ده یا بیست دقیقه دیگر وقت دارم و باید صفات دعا را تشکیل دهیم. پارادوکس!

۹۴- امروزه مردمی هستند که اعتقادی به معجزه ندارند و می گویند، نمی توانند باور کنند که چیزی مثل معجزه در دنیای مدرن امروزی وجود داشته باشد. خوب، من قصد ندارم که در مورد این افراد حرف بدی بگویم، اما آنها از نظر روحانی بی حس هستند. آنها از نظر روحانی کور هستند. آنها به هیچ عنوان دید و یا حس روحانی ندارند. چون هیچ انسانی نمی تواند در حالی که روح القائس نازل می شود بین جمعیتی از مردم بشنیبد. هیچ مهم نیست که آن مرد و یا زن مطلقاً گناهکار باشد. اما زمانی که می بینید کلامی که او وعده داده است در حال تحقق یافتن است، مقید به احساس حضور خدا هستید. بعد شما مجبور هستید که بی تفاوت باشید، و زمانی که با چشمان خود وقوع این امور را می بینید، مجبورید که نایینا باشید. منظور من از نظر روحانی است. جسمانی حرف نمی زنم. شما مطمئناً می توانید کور باشید اما از نظر جسمانی دید کاملی داشته باشید.

۹۵- ایشع را که به داتان می‌رفت و آن لشکر کور را شکست داد به یاد می‌آورید؟ کتاب مقدس می‌گوید که او چنین کرد و آنها را به سمت کمینگاه هدایت کرد. در حالی که نمی‌دانستند او کیست. و دقیقاً به همان صورتی بود که باید می‌بود. درست به سمت آنها رفت ولی آنها کور بودند.

۹۶- شما می‌توانید در حضور خدای زنده بایستید. می‌توانید تحت مسح روح القدس که در حرکت است باشید. اما هم چنان شما را لمس نخواهد کرد. شما می‌توانید آنچه را که خدا به شما گفته و موعظه شده و برای شما آشکار کرده است را ببینید، و همچنان حرکت نکنید. باور نداشته باشید و بعد شما در آرزوهای رسیدن هستید. شما مردهاید، بی تفاوت شده‌اید، کور شده‌اید. آنها کامل بودند.

۹۷- دنیا. تعجب می‌کنم که همین مردم که به معجزه ایمان ندارند. اما اگر چیزی باشد که از نظر علمی ثابت شده باشد، حقیقی است؟ خوشحال می‌شوم اگر یک دانشمند و یا هر کسی که به یک معجزه ایمان ندارد به من توضیح بدهد که این جهان چگونه در مدار خود قرار گرفته است؟ چگونه زمان کامل خود را در حدود استوا و مسیری که می‌رود با این تکامل حفظ می‌کند؟ ما هیچ ماشین، ساعت و یا هر چیزی که بخواهد به این طریق زمان را حفظ کند نیافتها ایم. هر ماه چند دقیقه متغیر خواهد بود. اما خورشید همیشه در زمان خود هست. هزاران سال به همین طریق می‌گذرد و هرگز اختلالی در آن به وجود نمی‌آید، با اطمینان و بدون نقص.

۹۸- ماه چگونه می‌تواند با میلیاردها مایل فاصله از زمین جذر و مد را کنترل کند؟ به من بگویید در کهکشانی که ما زندگی می‌کنیم چگونه ماه می‌تواند بر روی آب زمین اثر گذار باشد؟ به من بگویید که این امر از نظر علمی چگونه ثابت

کلام خدا را اطاعت کرد و کلام گفته شده بود. «و کلام جسم گردید و در میان ما ساکن شد». ما به آن ایمان داریم. مطمئناً این یک پارادوکس بود.

۱۲۰- او چگونه می‌توانست بر روی آب راه برود؟ این یک پارادوکس بود. یک بشر به خاطر اندازه‌ی پاهایش نمی‌تواند این کار را انجام بدهد. اما او انجام داد. چگونه؟ غیر قابل توصیف، اما هم چنان یک پارادوکس. خدا این کار را انجام داد و ما به آن ایمان داریم.

۱۲۱- با پنج نان و دو ماهی، پنج هزار نفر را غذا داد. اما او این کار را کرد. نه تنها ماهی را تکثیر کرد، بلکه ماهی پخته شده را. نه تنها نان را، بلکه نان پخته شده را. او چگونه آب را به شراب تبدیل کرد؟ تمام اینها پارادوکس است.

۱۲۲- او بیماران را از جذام شفا داد که تا امروز علم برای شفای آن چیزی ندارد. اما عیسی با کلام خود شفا داد. این یک پارادوکس بود.

۱۲۳- و او دیروز، امروز و تا ابدالآباد همان است. کلام او همچنان بیماران را شفا می‌دهد. مطمئناً این یک پارادوکس است.

۱۲۴- او مردها را بعد از این که زندگی فانی را وداع کرده بودند برخیزاند. ایلعازر، پسر زن نائینی و دختر یاپروس و او با کلام خود مردگان را برخیزاند. چون او کلام بود.

۱۱۶- ما از یوش صحبت می‌کنیم، که چطور یک انسان، فقط یک انسان معمولی با آین و مذهبی که دارد، شریعت و تشریفاتی که در آن هیچ سخنی از این که به یک انسان قدرت می‌دهد تا خورشید را متوقف کند؛ گفته نشده است. اما اینجا با یک فرمان از خدا «هر جایی که کف پای شما گذارده شود به شما داده‌ام، آنجا خواهم بود.» دشمن شکست خورده بود.

۱۱۷- آفتاب داشت پایین می‌رفت، اگر آن پادشاهان وقت داشتند تا برای روز بعد دوباره با هم متحد شوند، او حتماً شکست می‌خورد. اما یوش می‌دانست که به تابش آفتاب نیاز دارد. و او به خورشید نگاه کرد، و گفت: "ای آفتاب، بر جعون بایست و تو ای ماه بر وادی ایلوون." و در تمام مدت روز و تمام شب خورشید از حرکت ایستاد و ماه در آنجا متوقف شد. آن یک پارادوکس بود. یک انسان که در اراده‌ی خدا گام بر می‌دارد می‌تواند این قبیل امور را انجام دهد. چون او در یک... او دوباره در یک... یک افسوس، یک افسیان بود با انجل. مطمئناً این یک پارادوکس است.

۱۱۸- حرکت موسی با عصایی در دست، برای نجات بنی‌اسرائیل یک پارادوکس بود، در حالی که مصر دارای ارتقی بود که تمام مردان آن کار آزموده بودند. این یک پارادوکس بود.

۱۱۹- زایمان یک باکره، پارادوکس بود. چطور یک باکره، بر خلاف تمام استدلالات علمی، زنی که هیچ مردی را نشناخته بود، می‌توانست فرزندی به دنیا بیاورد. نه تنها یک فرزند، بلکه عمانوئیل، که ثابت شد او همان است که باید باشد. این چگونه ممکن بود؟ این یک پارادوکس بود. زیرا خدا با نبی خود سخن گفت و نبی

می‌شود؟ نمی‌تواند اتفاق بیفتد؛ چون از نظر علمی هیچ راهی برای بیان آن وجود ندارد. اما خدا ماه را قرار داد تا ناظر دریا باشد. و زمانی که ماه شروع می‌کند به چرخش، زمانی که زمین می‌چرخد، جذر و مد اتفاق می‌افتد. صبح روز بعد دوباره به جای خود باز می‌گردد. این یک نگهبان است. او، شما می‌گویید این فقط در ساحل دریا است، نه.

۹۹- همین جا در آریزونا، در کنتاکی،^{۳۱} وقتی که شما یک گودال در زمین حفر می‌کنید تا آب نمک بیاید. شما می‌بینید زمانی که جذر و مد پایین می‌رود آب هم در لوله پایین می‌رود. و زمانی که بالا می‌آید آب نیز بالا می‌آید. صدھا مایل دورتر از ساحل دریا.

۱۰۰- می‌توانیم در این مورد موعظه‌ای انجام دهیم. مهم نیست که خدا در شکوه و عظمت خود چگونه است. اما فرامین او در سرتاسر دنیا و کسانی که وعده او را دریافت می‌کنند، همان اثر را دارد.

۱۰۱- چگونه بذر به زمین می‌افتد، می‌پرسد و دوباره حیات می‌یابد. به همان صورت، هرگاه به سمت حیات می‌رود باید به شکل تکامل یافته خود باشد. اگر حیات همیشه در آن بود پس چرا به همان صورت تولید نمی‌شد؟ آن را در زمین قرار دهید و حیات پدید می‌آید. چرا همه چیز حول آن حیات است، همه چیز حول آن ریشه است که هیچ انسانی نمی‌تواند بیابد. چگونه است که هر ماده‌ای حول آن ریشه باید بمیرد؟ پس می‌تواند یک حیات جدید به وجود بیاورد. اما همه چیز حول آن باید بمیرد و از بین بود، قبل از این که بتواند حیاتی جدید پدید آورد.

۱۰۲- یک فرد هم به همین صورت است. تا زمانی که اعمال و افکار انسانی وجود داشته باشد، ریشه حیات خدا، روح القدس، نمی‌تواند کار کند. تا زمانی که شکافی در جایی باشد شما نمی‌توانید شفا پیدا کنید. جایی که هنوز پوسیده نشده است. تمام عناصر انسانی، تفکرات علمی، یا مثلاً دوران معجزات به سر آمده است. تمام این چیزها نه تنها باید بمیرند، بلکه باید از بین بروند. بعد از آنجا ریشه حیات به سمت یک حیات جدید رشد می‌کند. تنها بدین صورت است که می‌تواند رشد کند.

۱۰۳- به این دلیل است که آن چه می‌طلبیم به دست نمی‌آوریم. چون ما تلاش می‌کنیم که با افکار خودمان آن را به دست بیاوریم.

۱۰۴- به همین دلیل است که کلیساي لوتری نتوانست از آن چه هست جلوتر برود، یا پنطیکاستی‌ها و سایر آنها. چون آنها توسط الهیدانان به این تفسیرات روی آوردند که باید این گونه باشد، این مربوط به روز دیگری است. این بذر نمی‌تواند تا آن تصویر کامل مسیح رشد کند. تا زمانی که هر کلام خدا در شما یافت شود و بعد شما مثل کلام بشوید. درست مثل بذری که در زمین کاشته شده است.

۱۰۵- می‌خواهم برای آنان عبرانیان ۱۱ : ۳ را توضیح دهم. تا جایی که من می‌دانم بزرگ‌ترین دانشمندی که تا کنون داشته‌ایم اینشتین بوده است. مددتی پیش در اینجا، داشتم به آن چه او در نیویورک گفته بود گوش می‌کردم. او داشت در مورد کهکشان صحبت می‌کرد. این که چقدر شگفتانگیز و دور است. او اثبات کرد که ابدیتی وجود دارد. چطور می‌تواند با میلیون‌ها مایل در ساعت، میلیون‌ها سال نوری طول بکشد تا انسان به آنجا برسد. سیصد هزار سال نوری یا چیزی در همین حدود و

چهارپایان وحشی دیگری که می‌توانستند آن گوسفند را شکار کنند، وجود داشتند. و آن قوچ به بالای آن کوه جایی که هیچ آبی یافت نمی‌شد راه پیدا کرده بود. چگونه آن قوچ به آنجا رسیده بود؟ ابراهیم از تمام اطراف سنگ جمع کرده بود تا یک مذبح بسازد، اما به هر حال یک قوچ آنجا بود. این یک پارادوکس بود.

۱۱۳- و هر انسانی که به خدا ایمان دارد و او را در کلام او در می‌یابد، مهم نیست که در چه موقعیتی قرار دارد، خدا یک پارادوکس دیگر انجام خواهد داد تا کلام خود را حفظ کند. به همین دلیل ابراهیم آن مکان را «یهوه یری» یعنی خداوند برای خود قربانی مهیا کرده است؛ نامید. او هنوز هم می‌تواند باعث وقوع یک پارادوکس باشد، اگر او را در چهار چوب کلام او پیذیرید. او امروز عصر می‌تواند این کار را انجام دهد.

۱۱۴- دانیال در یک چاه پر از شیرهای گرسنه، چگونه ممکن بود که آن انسان... چگونه ممکن بود که آن مرد در بین انبوی از شیران گرسنه، تمام شب قرار بگیرد و بدون کوچک‌ترین آسیبی زنده بماند؟ فرشته‌ی خدا که بر کس دیگری آشکار نشده بود، آنجا ایستاده بود. این یک پارادوکس بود. چیزی باید آن شیر را از درین دانیال باز می‌داشت.

۱۱۵- در آن روزگار عظیم، زمانی که فرزندان عبرانی به تون آتش رفتند، این برخلاف درک علمی بود. از نظر علمی غیر ممکن بود که یک انسان در تون آتش انداخته شود، در حالی که سه مردی که آنها را می‌بردند به هلاکت رسیده بودند. آنها به تون آتش افکنده شدند و در آن تون زنده ماندند. تنها چیزی که رخ داد، این بود که دستبند آنها باز شده بود. این یک پارادوکس است. این غیر قابل شرح، نامعقول و اما در عین حال حقیقت بود.

بود، ازدواج کرده بودند و حالا او شصت و پنج ساله بود. و خدا گفت: "تو از این زن یک کودک خواهی داشت."

۱۰۹- چه می شد اگر ابراهیم می گفت: "من، من، من به پارادوکس اعتقادی ندارم، من، من نمی توانم آن را قبول کنم؟ هرگز چنین چیزی اتفاق نیفتداد است."

۱۱۰- اما می دانید، زمانی که شما می گویید چیزی را باور دارید باید به آن عمل کنید. و بعد به ابراهیم فرمان داده شد که از تمام بی ایمانان جدا شود و تنها با خدا حرکت کند. و به جای این که ضعیف تر شود، پر قوّت تر شد. و زمانی که او صد ساله و ساران نود ساله بود، کودک به دنیا آمد.

۱۱۱- چطور ابراهیم پسر خود را برداشت، به مسافت سه روز راه، شاید نو دمایل دور از هر تمدنی، به بالای کوهی که خداوند به او نشان داده بود رفت و پسر خود اسحاق را تقدیم کرد؟ اسحاق پشته چوب را برداشته بود، که می دانیم نمادی از مسیح است. و در بالای این کوه او باید اسحاق را بعنوان قربانی تقدیم می کرد. وقتی هر چیزی را که خدا به او گفته بود انجام داد. زمانی که خنجر را برای بریدن گلوی پسر خود از غلاف بیرون کشید و دست خود را برای اطاعت از خدا بالا برد، طبق کلام، چون کتاب مقدس می گوید: "او می دانست که خدا وعده ای نمی دهد، مگر این که آن را انجام دهد و او که آن را از مرگ گرفته بود، پس او قادر بود که او را از مرگ برخیزاند و دوباره به او بدهد."

۱۱۲- و زمانی که آمده بود با پُری خود، خداوند را اطاعت کند، او دست ابراهیم را بازداشت و گفت: "دست نگهدار ابراهیم." در آنجا قوچی بود که توسط شاخ هایش گیر افتاده بود. بالای آن کوه، جایی که شیر، گرگ، کفتار، شغال و

سپس سیصد هزار سال تا بازگردد. و به این طریق اثبات کرد که انسان به این طریق تنها ۵۰ سال را طی کرده است. ابدیت!

۱۱۳- و این تنها یک کهکشان کوچک است که خدا با دست خود گستراند. کتاب مقدس این را می گوید. و اینشیں سرانجام با این جملات پایان داد، تنها راهی که هر انسانی می تواند مبدأ این جهان را توضیح دهد آن چیزی است که در عبرانیان ۱۱:۳ گفته شده است. ما در می یابیم که جهان به کلام خدا بنیان نهاده شده است. این کاملاً درست است. علم حتی نمی تواند آن را لمس کند. و بعد شما می گویید که به معجزه اعتقاد ندارید؟ چطور می توانید؟

۱۱۴- دانشمندان چگونه می توانند طوفان نوح را شرح دهند، در حالی که تا آن روز حتی یک قطره باران هم بر زمین نباریده بود؟ اما نوح گفت که باران خواهد بارید! و زمانی که باران نوح بارید، بر خلاف تمام علوم، هیچ ابری در آنجا نبود. هرگز یک قطره باران هم نباریده بود. آنها می توانستند اثبات کنند که در آنجا بارندگی نبوده است، و زمانی که خداوند آسمان خود را گشود و باران خود را بارانید که دنیا را شست و شو دهد، این یک پارادوکس بود. چنان که نامعقول و غیر قابل شرح بود. اما می دانیم که خدا این کار را کرد. این یک پارادوکس بود.

۱۱۵- زمانی که خداوند مرد سالخوردهای را در سن هفتاد و پنج سالگی و همسرش را در شصت و پنج سالگی (زمانی که سال های زیادی از عمر آنها گذشته بود و نابارور بودند). برگزید. در زمانی که آن مرد را برگزید، در هفتاد و پنج سالگی به این مرد، وزنی که با او ازدواج کرده بود (خواهر ناتنی او) وعده داد. او با آن زن از زمانی که یک دختر بود زندگی کرده بود. شاید آنها از زمانی که آن زن یک دختر نوجوان